

Третото Завещание

Третото Завещание

Обобщение на божествените откровения въз основа на 12-томното събрание откровения

„Книгата на истинския живот”

Информация за изданието

Авторско право Съгласно § 2 от UrhG:

Година: 2026

ISBN: 9789403943084

Дизайн на корицата:

Дизайнер на корици в Bookmundo

Портал на издателя:

Bookmundo

Delftsestraat 33

NL – 3013AE Ротердам

Нидерландия

info@bookmundo.com

Отпечатано в Германия

CPI Books GmbH

Германската национална библиотека (DNB) включва настоящата публикация в германската национална библиография (на DNB се изпращат два задължителни екземпляра)

Произведението, включително всичките му части, е защитено с авторско право съгласно § 2 от Закона за авторското право (UrhG). Съдържанието на произведението не може да бъде променяно без съгласието на автора.

Произход

12-томното произведение „Libro de la Vida Verdadera“ (Книгата на истинския живот) е наследство, предназначено за цялото човечество, и е регистрирано

в институцията „Dirección General del Derecho de Autor de la Secretaría de Educación Pública“ в Мексико под номера 26002, 20111 и 83848.

Допълнителна информация за оригиналното издание на испански език:
Asociación de Estudios Espirituales Vida Verdadera, A.C.
Apartado Postal 888, Мексико, D.F., - C.P. 06000

За превода на немски език, предговора към немското издание, обясненията, бележките под линия, коментарите и препратките, свързани с произведението, отговарят:

Валтер Майер и Траугот Гьолтенбот.

Състояние: януари 2017 г.

Редакция (нова орфография и оформление):

Buchdienst zum Leben

Манфред Безе*

*(покойник)

Kirchweg 5

D-88521 Ертинген

Тел.: +49 (0) 7371 929 66 42

Е-поща: manfredbaese@gmx.de

Информация за това издание:

„Третото завещание“ е написано в съответствие с указанията на Исус Христос в този формат, без промени в съдържанието за целите на превода, след което е преведено с помощта на преводателската програма DeepL на 35 езика до момента.

Това са оригиналните текстове, преведени от Валтер Майер и Траугот Гьолтенбот и публикувани от издателство „Reichl Verlag“. Те трябва да се запазят в първоначалната им чистота, а съдържанието им не трябва да се променя, освен ако не го обосновем пред съвестта си.

Думите на Господа към **Анна Мария Хоста**. Хоста означава: **Хос** – фамилно име - **т** - причастиен хляб - **А** - Анна – получила името си от Христос през 2017 г.

25 март 2017 г.

Исус ѝ казва: „Епохите на печатите“ ... и след това продължава така:

„Използвай това. Днес съм те избрал да приемеш моите учения и да ги предадеш на хората.“

„Още трябва да се научиш как да разпространяваш моето послание по целия свят.“

„Към тези книги не може да се приложи авторско право, тъй като те са предназначени за всички хора.“

За немскоезичното издание, което служи като изходен материал, както и за всички преводи, направени от него, отговаря **Анна Мария Хоста**, с пълномощието на Господа, Исус Христос, нашия Бог, както и на автора и собственика на тези писания.

Родно име:

Анна Елизабет Хос

Местожителство: Фрайбург им Брайсгау

(Имейл: hoanna64@yahoo.com)

<https://www.anna-maria-hosta.de>

DeepL – Връзка за изтегляне: www.DeepL.com/Translator

Забележка за читателя:

Човекът е повече от тялото си. Той е духовно същество в земно тяло. Това духовно същество се състои от дух и душа. Духът управлява тялото чрез душата.

В разговорния език „дух“ и „душа“ често се използват като синоними. Това се дължи по-специално на определенията на католическата църква.

В испанските текстове, на които се основава преводът, и за двата термина се използва „espíritu“, освен в местата, където и двата термина се споменават заедно и се изяснява връзката между тях.

В тези случаи, за да се направи необходимото разграничение, „дух“ се изразява с испанската дума за „съвест“ и за „съзнание“, а именно „conciencia“.

Тъй като единният превод с един-единствен термин за „espíritu“ в немския превод би довел до неясноти, преводачите са се постарали, според най-добрите си знания и съвест, да преведат „espíritu“ съответно с „Дух“ или „Душа“, или „Духовна душа“, в съответствие с горепосочените обяснения.

В случай на съмнение читателят се моли да разбира текстовете на откровенията според смисъла им.

Предговор

Настоящата книга съдържа обобщаваща подборка от текстове от 12-те сборника с божествени откровения, издадени в Мексико между 1956 и 1962 г. под заглавието „Libro de la Vida Verdadera“. В тези откровения или наставления Бог се явява като Създател, Съдия и Отец, а Христос – като Неговото „Слово“ и като Божествен Учител на Мъдростта от Бога, в единство със Светия Дух.

Не беше лесна задача да се намерят и подберат от огромното богатство на текстовете с наставления онези, които по съдържание и език бяха най-подходящи за издание с извлечения, подредено по теми, и които бяха незаменими за съответните теми с оглед възможно най-изчерпателното им представяне. Оказа се също така необходимо понякога, заради дадено твърдение в един стих от оригиналното издание, да се включат в немското компилация няколко стиха, свързани по смисъл. При други текстови места възникна необходимостта да се включи само част от по-голям оригинален стих с различно тематично съдържание.

При превода на испанския оригинален текст на Кунда на немски език най-важен принцип беше точното предаване на смисъла, тъй като той представлява същността на Божието слово. Където беше възможно, испанският текст беше предаден възможно най-дословно, така че понякога в тези текстове се срещат малко странни и необичайни думи, понятия и изрази. В някои случаи затова беше необходима бележка под линия за по-подробно обяснение. По принцип обаче беше обърнато внимание и на приятния и разбираем немски изказ и затова често се отказваше от буквалния превод, когато такъв би бил езиково некрасив и смисълът на съответния текст можеше да бъде изразен без загуба на смисъла и на добър немски език.

Въпреки че гласовете, намиращи се в състояние на екстаз, не са участвали съзнателно във формулирането на откровенията и са предоставили само своята повече или по-малко развита способност за формиране на език и понятия като инструмент за божественото откровение, и въпреки че силата на думите в откровенията далеч надхвърляла нормалната им изразителност, езиковата яснота и изразителните възможности на откровенията все пак зависеха и от духовната и душевна подготовка и от речниковия запас на съответния предавател на словото.

Особена трудност представляваше смислово правилният превод по отношение на понятията „дух“ и „душа“, тъй като в испанските издания термините „alma“ или „ánima“ за „душа“ напълно липсват, а вместо тях се използва думата за „дух“: „espíritu“. В някои случаи решението дали „espíritu“ да се преведе в първоначалния му смисъл като „дух“ или като „душа“ беше доста трудно и трябваше да се вземе по най-добро съзнание и съвест. Причината за това частично объркване в употребата на думите не се крие в самите божествени откровения, а в езиковите навици на предавателите на думите и в погрешно решение при по-късното съставяне и първото публикуване на „КНИГАТА НА ИСТИНСКИЯ ЖИВОТ“ в Мексико.

Настоящият, структуриран по теми сборник, има за цел да послужи на заинтересованите читатели и на всички хора, стремящи се към познание и истина, за да си съставят цялостен преглед върху това, което Божият Дух е разкрил в хода на многобройни откровения в Мексико преди края на 1950 г., т.е. в периода от 1884 до 1950 г., е разкрил като ново послание и наставление за човечеството. Но преди всичко то има за задача да улесни и насърчи задълбоченото изучаване и потапяне в учението на Духа, новото Божие слово.

Благодарение на ясната тематична структура, съдържанието позволява бързото намиране на теми и текстови пасажки, които в момента интересуват читателя или които му са необходими за дискусия с хора с различни възгледи или за обсъждане с духовни братя и сестри.

Задачата и правото за създаване на този сборник в тази форма и с това заглавие са дадени от самия Христос в Неговото ново Слово. Отделните глави от книгата разглеждат по една тема (с изключение на глави 61 до 63) и са разбираеми за особено заинтересованите, дори и без познания за предходните глави. Въпреки това, за пълно усвояване на учението за Духа се препоръчва и е необходимо систематично изучаване на произведението от първата до последната глава.

За ежедневното духовно обогатяване и насоки са особено подходящи глави 9–11, 16–18, 20–22, 32–36, 43–45, 59–61, 63 и 65, като тук трябва да се обърне специално внимание на пълните наставления в немските преводи на „КНИГАТА НА ИСТИНСКИЯ ЖИВОТ“ »Libro de la Vida Verdadera«, които се предлагат в книжарниците от издателство „ “. От тях заинтересованият читател или вярващ може да си направи представа за това как са се случили божествените откровения като цяло и при четенето им, както и от това

Трето завещание, да изпита дълбоко блаженство и просветление за духа и сърцето. Нека това се случи на всички хора с добра воля.

Издателят

Въведение

Повечето християни, независимо от конфесията или вероизповеданието, към което принадлежат, ще възприемат заглавието на тази книга: „Третото завет“ като претенция, тъй като това произведение на новото откровение се поставя на едно ниво с познатите им Стария и Новия завет от Библията, които се считат за Свещеното писание и основа на тяхната вяра, за завършени и не се нуждаещи от продължение и разширяване.

На истинския познавач на Библията обаче ще е известно, че това традиционно отношение няма основа в авторитетните учения на Исус, така както са ни предадени в Евангелията на Новия Завет. Напротив! В своите прощални речи Исус многократно е говорил за Своего второ пришествие и във връзка с това за „Духа на истината“, „Утешителния Дух“, „Светия Дух“, който тогава „ще ни въведе в цялата истина“.

Апостол Павел е изразил своето убеждение за едно велико предстоящо Божие откровение в края на времената с думите: „Сега познавам частично, но тогава ще позная, както съм познат.“ (1 Кор. 13:12)

Това въведение има за цел да предаде на вярващия християнин, а също и на всички заинтересовани читатели на тази книга, истинско познание за нейното възникване, както и за това по какъв начин и при какви външни обстоятелства се е изпълнило обещанието на Исус за Неговото второ пришествие, тъй като въпреки изявленията, съдържащи се в самите откровения, някои въпроси биха останали отворени и биха могли да дадат повод за съмнения и погрешни представи. Освен това това въведение трябва да улесни разбирането на това, което Божият Дух е оставил на човечеството в своето ново откровение като Третото си завет.

Както всеки читател на това ново Божие слово може сам да установи, то излъчва най-висша авторитет, мъдрост и любов. То е изпълнението на обещанието на Исус за Неговото второ пришествие „в облака“ (Лука 21:27), което — изразено символично на езика на Духа — означава: по духовен начин. По този начин това Трето Завет на Бога, като тематично структурирано обобщение на божествените откровения в Мексико, е верно свидетелство за Второто пришествие на Христос „в Духа“, то е неговото съвременно послание и учение за човечеството в концентрирана форма.

Това слово трябва да бъде духовна ориентация за съвременния човек и да го доведе до по-добро и по-дълбоко разбиране на Бога, на себе си, на

смисъла на своето съществуване на земята и на събитията, които му се случват в личния живот, както и на събитията и промените, които неизбежно съпътстват настъпването на „Ерата на Светия Дух“. За това време вече е говорил средновековният абат Йоахим от Фиоре и някои други след него. Това е идващото царство на мира на Христос на земята, обещано на човечеството още от времето на пророците.

С духовното завръщане на Христос в Словото тази епоха на Духа и на духовното преобразуване на човека вече е настъпила, и Христос с новото Си слово на любовта е показал пътя към нея.

Централното събитие в Второто пришествие на Христос, противно на всички очаквания на християнството, не е нещо бъдещо, а вече е история: то се състоя в периода от 1866 до 1950 г. в пълна тишина, незабелязано и пренебрегнато от „големия свят“ и християнството! Не в центъра на западното християнство, в Рим, нито в центъра на православната набожност на Атон, нито, както мнозина очакваха, в древния юдео-християнски Ерусалим, нито в средата на протестантската теология и религиозна философия, а в една страна от така наречения Трети свят, в Мексико! И дори там не в рамките на доминиращата католическа църква с нейната мощ и великолепие, а в среда на бедност и незначителност сред простите, необразовани хора в предградията или крайните квартали на Мексико Сити, откъдето се разпространява и разпростира из цялата страна. Кой би очаквал това?

Второто пришествие на Христос се превърна в реалност под формата на духовно получени откровения от Христос чрез избрани от Него хора, намиращи се в състояние на екстаз, в рамките на новосъздадени, харизматични, християнско-спиритуалистични общности или братства.

Голяма част от тези откровения бяха стенографирани и записани през последните години преди 1950 г., а по-късно бяха публикувани в 12 сборника под заглавието „Libro de la Vida Verdadera“, което на български означава „КНИГАТА НА ИСТИНСКИЯ ЖИВОТ“. През последните години всички по-ранни учения бяха повторени в разширена и задълбочена форма. Настоящата книга съдържа внимателен подбор от текстове от това произведение по всички теми, които се срещат в него.

Тази колекция от учения на Христос, както и тематично структурираните извадки от нея, са били предвидени от Господа от самото начало като Негово Трето завещание за човечеството, особено за християнството.

Истината на това сериозно твърдение трябва да бъде изяснена на читателя чрез това въведение.

Изборът на Мексико като страната, определена в Словото за Второто пришествие на Христос, според Словото на Господа се основава на факта, че индианските предци на днешните жители са били мъчени и насилствено „християнизирани“ от испанските завоеватели в Негово име. От друга страна, тези народи и техните днешни потомци, благодарение на вековното потисничество и робство, са развили повече братски дух, човечност, смирение на сърцето и търпение, отколкото другите народи на земята, особено европейските. Ето защо много зрели души от древния избран „народ Израил“ се родиха в настоящето сред мексиканския народ и бяха свидетели на изпълнението на обещанията, дадени на „Духовния Израил“.

Също така раждането на Исус, първото пришествие на Христос на света, не се случи в центровете на властта и цивилизацията на Рим или Гърция, нито дори в еврейския културен център Йерусалим, а настрана, при скромни условия, а родното място и основната сфера на действие на Исус беше Галилея, презирана от йерусалимските евреи. По този повод книжниците от онова време казаха с чувство на превъзходство: „Какво добро може да дойде от Назарет?“ Днешните теолози не бива да правят същата грешка и да мислят тайно, водени от чувство на интелектуално превъзходство: „Какво добро и велико може да дойде от Мексико?“

Какви са причините, които сочат, че духовните прояви там са наистина от божествен произход? Преди всичко самите откровения, които са несъмнено пропити от духа и нагласата на Христос, както и от любовта и милосърдието на Небесния Отец. Кое човешко сърце би останало незасегнато от това? Също така мъдростта и дълбочината на мислите, откровенията, наставленията и поученията дават красноречиво свидетелство за техния автор. Кой измамен дух би бил способен да симулира всичко това с мрачни намерения? В какво биха се състояли те, след като тези поучения могат да служат само за подобрене, развитие и усъвършенстване на човешкия род?

Като допълнителна причина, която говори в полза на автентичността на тези откровения като ново Божие слово, трябва да се разгледа фактът, че те са се случвали в продължение на толкова дълъг период от време и чрез толкова много различни предаватели и места на откровение, а въпреки това по своя дух и характер имат единен облик и ясно сочат към един-единствен източник на откровение. Коя тъмна сила би била в състояние да организира нещо подобно в цяла страна в продължение на десетилетия като измамно

фокусче – за да се подиграе на Бога? Това е просто невъзможно и Бог, като любящ Баща на човешките си деца и върховен Ръководител на земните съдби, никога не би го допуснал.

Други сериозни причини за истинността на тези откровения като свидетелство за духовното Второ пришествие на Христос в Словото са съвпаденията между обещанията на Исус за Неговото Второ пришествие и „знаменията“ за него и събитията в Мексико през период на световни и променящи събития с две световни войни. В тази връзка се обръща внимание на въведението в том I на „КНИГАТА НА ИСТИНСКИЯ ЖИВОТ“ с заглавие: „Второто пришествие на Христос в огледалото на библейските обещания“, както и на изследването на Ернесто Енкерлин с заглавие „Божие духовно дело“, и двете публикувани от издателство „Райхл“.

Важно свидетелство за този регион на света и съответно за Мексико като място на духовното Второ пришествие на Христос бе дадено на християнството през 19 век от така наречения „писар на Бога“, Якоб Лорбер. На едно място в своето велико дело на новооткровение Исус говори, че Неговото духовно второ пришествие ще се състои в една страна отвъд голямото световно море, тоест Атлантическия океан (Гр. Ев. Йоан 94, 14-15). Не би ли трябвало това да бъде повод за вярващите в откровенията на Лорбер и за всички духовно будни християни да се запитат дали това пророчество вече не се е сбъднало и да проучат дали в някоя от страните на американския континент не се е случило нещо, което претендира за това и отговаря на него? Критерият за оценка обаче не трябва да бъде само величието на разкритото знание за Сътворението, а преди всичко изразената божествена любов и мъдрост.

Такова събитие действително се е случило и е започнало в началото на 60-те години на 19 век в Мексико. Един обикновен човек от народа на име Роке Рохас е имал тогава, на 23 юни 1861 г., първото си преживяване на призвание чрез архангел Гавраил и видение, в което му е била обявена мисията му като земен предшественик на Господа.* След като се убеди в истинността на божественото си призвание чрез още едно велико видение, той започна да разказва на други хора за посланията и виденията, които му бяха дадени в състояние на екстаз, и така, благодарение на своята убедителност и достоверност, постепенно събра около себе си общност от вярващи. Благодарение на дарбата за духовно изцеление, която се проявила впоследствие, той станал широко известен и високо ценен от всички, търсещи помощ и съвет. Той основава първото място за събрания, където на 1 септември 1866 г. за първи път Елиас проговори чрез него и

седем мъже и жени бяха посветени за водачи на новосъздадени общности, които символизираха Седемте печата на съответните епохи от историята на спасението.

** По-подробна информация за това се съдържа във въведението към „Третото време“, издателство Reichl Verlag*

Когато участниците в едно събрание през Страстната седмица на 1869 г. не проявиха благоговението и благочестието, които Роке Рохас очакваше от тях, той беше обзет от свято гнево и унищожи божествените откровения, получени дотогава чрез Елиас. Той обяви мястото за събрания за закрито и с това сложи преждевременно край на своето благословено дело. Но доброто семе, което той беше посял, поникна и разцъфна на други места, и в една от общините на Седемте печата години по-късно, през 1884 г., за първи път самият Христос проговори чрез една от гласовете, останали верни на мисията. Оттогава божествените откровения продължиха без прекъсване, през поколенията, до края на 1950 г.

Броят на църквите и вярващите нарастваше все повече през това време, така че това християнско-спиритуалистично движение, наречено от Христос Негово духовно дело, накрая обхвана няколкостотин църкви с хиляди последователи в цялата страна.

Вярващите се събираха редовно в неделя сутрин в скромните си общински зали или в частни помещения, и навсякъде, където имаше един или повече преподаватели на Словото, Божият Дух се проявяваше едновременно, според нуждите и възприемчивостта на слушателите.

Веднъж седмично се провеждаха служби за изцеление, по време на които Божият духовен свят се проявяваше духовно, като поучаваше, съветваше и изцеляваше. Имаше много духовни изцеления на тялото и душата, но за съжаление те не бяха записани и свидетелствани за бъдещите поколения. Явно те не се считаха за нещо необичайно и заслужаващо да бъде предадено на следващите поколения.

С прекратяването на божествените откровения и на тези от духовния свят на Бога към края на 1950 г. (), което Господ беше обявил и определил много по-рано, настъпи дълбока раздяла в рамките на Духовното дело – разцепление между общините, които се придържаха към тази заповед на Христос и се отказаха от по-нататъшни духовни откровения, и онези общини и общински водачи, които не се съобразиха с нея и отсега нататък оставяха своите гласове да изпаднат в състояние на транс, като по този начин отваряха

вратите на ниския духовен свят и на измамните духове за фалшиви Христови и духовни откровения.

За съжаление, тези непокорни общности имаха много по-голяма привлекателност за обикновените хора, отколкото останалите верни, чиито членове в по-голямата си част се разпаднаха на малки групи или преминаха в другия лагер, защото там се „предлагаше“ повече за човешката жажда за забавление и сензации, отколкото при тихите молитви с четене на откъс от наставление и последващ обмен на мисли по него.

Въпреки тези неблагоприятни обстоятелства, след 1950 г. група мъже и жени, предимно бивши гласове, започнаха да събират разпръснатите из цялата страна послания, за да ги публикуват в книжна форма и да ги представят на човечеството. При това те трябваше да разчитат предимно на копия от машинописни ръкописи, които бяха изготвени от самите писари въз основа на стенографските записки от проповедите от онова време и след това бяха раздадени като копия по заявка. Беше събрано голямо количество различни рукописи на пророчества, от които в крайна сметка 366 бяха избрани за включване в сборниците на „Libro de la Vida Verdadera“, на български: „КНИГАТА НА ИСТИНСКИЯ ЖИВОТ“.

Въпреки че те представляват само част от всички проповеди, предимно от последните години преди 1950 г. – което доказва и наскоро „откритата“ голяма папка с очевидно все още непубликувани ръкописи на проповеди от наследството на бивш гласоносец – предвид този голям брой проповеди може да се приеме, че в тях, разгледани като цяло, в тях са съдържани всички теми и ученически съдържания, които Божият Дух иска да доближи до човечеството и за които Той искаше да го просвети, за да намери пътя към едно по-светло бъдеще.

През 1962 г. в Германия излезе първият подбрани том на това цялостно произведение под заглавието: „Die Dritte Zeit“ (Третото време), който за първи път запозна ограничен кръг от хора в немскоговорящия свят с откровението на Господа. От 1979 г. издателство „Reichl Verlag“ издава и немските томовете на „КНИГАТА НА ИСТИНСКИЯ ЖИВОТ“, откъдето те могат да бъдат закупени чрез книжарниците.

През седемдесетте години в Мексико Сити беше основано „Обществото за духовни изследвания“, което си постави за задача управлението и съхранението на ръкописите с откровенията, както и издаването на нови издания на сборниците и на съпътстваща литература. В това обществото

вижда и днес своята истинска задача, но не и в централното ръководство на религиозно движение, което се основава на личната отговорност на отделния човек в светлината на съвестта.

Където и да отворим настоящото произведение, ние четем и преживяваме духовно убедителните, мъдри и любящи думи и откровения на Христос чрез Неговите подготвени човешки инструменти – хора, които отчасти едва ли са имали светско образование и често изобщо не са владеели езика, който излизаше от устните им, да не говорим за съдържанието, мъдростта и божествената власт, която се проявяваше в тях.

Това ново Божие слово съдържа, от една страна, потвърждения и обяснения на събития и откровения в древния народ Израил и по време на земния живот и дело на Исус, а от друга страна, то носи изобилие от нови духовни познания, които отчасти представляват радикални корекции на традиционната християнска картина на света. Това засяга образа на Бога, божествената природа на Исус и Мария, същността на човека с вътрешна божествена искра и вечно развитие на душата, представите за рай и ада, Страшния съд или Съдния ден, учението за изкуплението и прощаването на греховете, възкресението от мъртвите и вечния живот. Също така по отношение на изповядването на християнската вяра, формите на поклонение, на места се поставят нови стандарти и цели, а старите познати се поставят под въпрос или се отхвърлят, което засяга преди всичко богослужебните култови форми и сакралните сгради.

Централното послание съответства на това, предадено от Исус: вместо външно изповядване на религията, демонстрирана набожност — вътрешен молитвен живот и индивидуално действие според собствената съвест; вместо изчислена благотворителност от егоистични мотиви — спонтанно, безкористно действие от любов към Бога, хората и природата, Божието творение, като „любовта“ може да има много начини на изразяване: внимание, съобразителност, уважение, съчувствие, привързаност, утеха, помощ и подкрепа; вместо удобна, съляпа вяра — жива, прозряла вяра, основана на познание и духовно знание.

В своите откровения Господ първо насочи словото Си към присъстващите вярващи, към които често се обръщаше с „(Моят) народ“, „ученици“ или „работници“, а понякога и с „(възлюбения) Израил“. В по-широк смисъл обаче, с изключение на някои случаи, Неговото слово е насочено към целия Духовен Израил, към целия Божий народ по целия свят и към хората от

всички народи, раси и религии. Но дали те ще посрещнат с радост и ще признаят новото Божие слово?

Това не трябва и не може да бъде повод за основаването на нова религиозна общност, църква или секта. Това е призивът на Бога за обновление и духовно преобразуване на човека и на всички негови обществени и религиозни институции. Който отхвърли Неговото Трето завет за човечеството, отхвърля Самия Него и Светия Дух, който се разкрива в него. Нека всеки добре обмисли и вземе присърце това предупредително слово от самото ново Божие послание на любовта, както и предупрежденията, съдържащи се в притчите на Исус за „мъдрите и неразумните девици“ (Мат. 25, 1-13) и за „царската сватба“ (Мат. 22, 2-14). Защото това слово е свещеното масло за угасващите светила на Духа, то е хлябът и виното от трапезата на Господа, вечната храна и утеха за душата.

Съдържание

Съдържание

Предговор	9
Въведение	12
Съдържание	20
<i>I. Второто пришествие на Христос – Третото време на откровенията</i>	36
<i>Глава 1 – В очакване на Второто пришествие на Христос</i>	36
Въвеждащ преглед на събитията, свързани със спасението	36
Надежди и очаквания.....	37
Библейски обещания.....	40
Изпълнени знамения.....	41
<i>Глава 2 – Зазоряването на Третото време</i>	43
Първото послание.....	43
Послания и указания от цял свят	44
Дейността на Илия като предшественик на Господа.....	46
<i>Глава 3 – Духовното слънце на Второто пришествие на Христос</i>	50
Пришествието на Господа	50
Всички очи ще Ме видят	52
<i>Глава 4 – Наставлението чрез божествени откровения</i>	55
Източникът на откровенията	55
Местата на откровенията и получателите на посланията	56
Предаването на божествените откровения	59
Формата на откровенията	64
Временната ограниченост на откровенията	65
<i>Глава 5 – Причина за новото Божие откровение</i>	66
Божията воля за изкупление	66
Премахването на заблудите и външните форми на поклонение.....	68

Разяснение за истинския живот	70
Развитието, одухотворяването и изкуплението на човека	73
Глава 6 – Третото завещание и великата книга на живота	75
Книгата на Божията любов, истина и мъдрост.....	75
Глава 7 – Въздействие и значение на учението за Духа	81
Въздействието на откровенията.....	81
Познание и надежда от новото слово	83
Глава 8 – Новите общини на Христос, ученици, апостоли и Божии посланици	90
Светлина и сянка в църквите на Откровението	90
Истинско ученичество, нови апостоли.....	96
Божии посланици по целия свят и във всички времена.....	98
II. Поглед назад към първия и втория период на откровенията	101
Глава 9 – Истории и личности от народа на Израил	101
Историята за грехопадението.....	101
Свобода на волята и първородният грях.....	102
Потопът	103
Жертвоготовността на Авраам.....	104
Сънят на Яков за небесната стълба	105
Йосиф и братята му.....	106
Пътуването на израилтяните през пустинята под водачеството на Мойсей.....	106
Борбата на Илия за истинския Бог.....	107
Дванадесетте племена на Израил.....	108
Пророците и първите царе на Израил	109
Глава 10 – Когато времето се изпълни	110
Пророчески предсказания	110
Очакването на Месията сред еврейския народ.....	110
Мария, биологичната майка на Исус	111

Поклонението пред Младенеца Исус.....	112
Връзката на любовта между Исус и Мария.....	112
Знанието и мъдростта на Исус.....	112
Неразбирането на човешката среда в Назарет.....	114
Глава 11 – Дело на Исус на земята.....	114
Кръщението в Йордан; период на подготовка в пустинята	114
Единството на Исус с Бога	115
Непризнаването на Исус като очаквания Месия	115
Исус като спасителен гост сред простия народ.....	116
Неуморимият проповедник Исус	117
Любовта на Исус към децата и природата	118
Учението на Исус.....	118
„Чудесата“ на Исус.....	119
Прелюбодейката.....	121
Мария Магдалена.....	122
Никодим и въпросът за прераждането.....	123
Преображението на Исус	123
Липса на смелост да се изповяда вярата.....	124
Враждебност срещу Исус	124
Обявление за сбогом.....	125
Влизането на Исус в Ерусалим.....	126
Последната вечеря	127
Глава 12 – Страдания, смърт и възкресение	129
Целият живот на Исус, изпълнен с усилия и страдания	129
Предателството на Юда	129
Страданията на Исус	130
Изкупителното дело на Исус в отвъдните светове	136
Явяването на Исус след възкресението Му.....	137
Глава 13 – Мисията и значението на Исус и неговите апостоли	139

Корекцията на стария образ на Бога и неговите традиции	139
Примерът на Исус	140
Значението на учението на Исус	141
Призвание, ученичество и изпитания на учениците на Исус.....	141
Апостол Йоан.....	142
Апостолите Петър и Павел	144
Примерът на апостолите	145
Разпространението на християнството	146
III. Времето на църковното християнство	147
Глава 14 – Християнство, църкви и култове	148
Развитието на християнството	148
Култални действия.....	149
Духовенството	149
Вечеря и литургия	151
Кръщението.....	153
Помен за мъртвите	154
Материални символи, кръстове и реликви.....	155
Почитане на светците	156
Църковни празници.....	157
Божието присъствие въпреки фалшивите форми на поклонение	159
Глава 15 – Лъжехристияни, църковни ереси и злоупотреби.....	160
Християни само по име	160
Неверници и религиозни фанатици	162
Изкривявания на учението на Исус и техните последствия.....	163
Неправилни тенденции и нередности в християнството.....	165
IV. Законът – любов към Бога и към ближния	168
Глава 16 – Божественият закон	168
Силата на Божествения закон.....	168
Законът на Божията любов в духовното дело.....	169

Незачитането на Божествените закони и последствията от него.....	170
Изпълнението на най-висшия закон	172
Глава 17 – Новият начин на почитание на Бога	173
Развитието на формите на поклонение.....	173
Фалшиви молитви без преданост и вяра.....	175
Истинската молитва.....	176
Четири аспекта на съвършената молитва	178
Спонтанната молитва от сърцето без думи.....	180
Ежедневната молитва	182
Денят за почивка като ден за самоанализ.....	183
Молете се и ще ви се даде.....	184
Благословията на застъпничеството	186
Необходимостта от молитва	186
Благотворното въздействие на молитвения живот	187
Силата на молитвата.....	189
Любовта към Бога и към ближния като поклонение пред Бога	190
Диалогът между Бога и човека.....	192
Глава 18 – Дела на милосърдието и централното значение на любовта	196
Благословията от добрите дела, която се проявява със задна дата	196
Истинска и фалшива благотворителност	197
Духовна и материална любовна дейност.....	198
Всеобхватното значение на любовта	200
Висшата сила на любовта.....	202
<i>V. Форми на откровение и действие на Бога</i>	<i>203</i>
Глава 19 – Божията Троица.....	203
Единството на Бога с Христос и Светия Дух.....	203
Трите начина на откровение на Бога	204
Бог като Създателски Дух и Отец.....	207
Христос, любовта и Словото Божие	208

Светият Дух — Божията истина и мъдрост	210
Глава 20 — Мария, майчината любов на Бога.....	210
Земното съществуване на Мария в смирение	210
Мария и Исус	211
Девствеността на Мария	212
Примерът на Мария за жената	213
Мария като застъпница, утешителка и съизбавителка на хората	214
Божествената природа на Мария.....	216
Всеобщото излъчване на Мария	217
Глава 21 — Всеомогъществото, всездесъщността на Бога и Неговата справедливост.....	218
Силата на Бога	218
Присъствието на Бога във всичко сътворено	219
Удари на съдбата	222
Божията справедливост	223
Глава 22 — Любовта, грижата и милостта на Бога	227
Любовта на Небесния Отец.....	227
Божията грижа и помощ	228
Смирението на Всевишния	230
Божие състрадание и съпричастност към страданията	231
Прощение, милост и милосърдие на Бога	232
Глава 23 — Божествени вдъхновения и откровения	234
Божествени вдъхновения	234
Приспособяването на Божествените откровения към човешкото разбиране	236
Различни видове откровения на Бога	237
Необходимостта от Божествени откровения	238
Безграничността на божествените откровения	239
Откриването на Божието присъствие в човека	241

VI. Сътворението	242
Глава 24 – Духовното и материалното творение	242
Създаването на духовните същества	242
Действието на великите духове в творението	243
Божиите провидетелни мисли	243
Създаването на материални светове за духовните същества	243
Създаването на човека	244
Споменът за Рая	245
Същността на човека	245
Единството на Създателя с творението	246
Глава 25 – Природата	246
Законите на природата	246
Божие присъствие в природата	247
Природата, Божие творение и притча за духовното	247
Властта на Божиите деца над природата	248
Човекът и природата	249
Глава 26 – Други светове	251
Всеобщата Светлина на Христос	251
Духовната връзка между световите	252
Опознаването на други светове и форми на живот	253
Предназначението на звездите	254
Глава 27 – Отвъдното	255
Необходимото познание за духовния живот	255
„Раят“ и „Адът“	256
Музиката на небето	259
В дома на Моя Отец има много „жилища“	260
VII Пътят на развитието към съвършенството	261
Глава 28 – Умиране, смърт и пробуждане в отвъдното	261
Безсмъртието на духа	261

Подготовка за напускането на този свят	262
Преходът към другия свят	263
„Сънят на смъртта“	265
Срещата в отвъдното	265
Съдът над духа чрез собствената съвест	266
Възврънатото духовно съзнание	270
Глава 29 – Пречистване и възнесение на душите в отвъдното	271
Угризения на съвестта, разкаяние и самообвинения	271
Изравняващата справедливост	272
Възнесението на душите в Царството Божие	274
Глава 30 – Развитието на душата чрез преражданията	277
Законът на развитието	277
„Възкресението на плътта“ — правилно разбрано	278
Различните степени на развитие на душите	280
Познанието за предишни земни животи и собственото ниво на развитие	280
Любовта като необходимост за духовно-душевното развитие	281
Различни причини за преражданията	282
Пътят към съвършенството	283
Универсалното училище на живота	284
Убедителната сила на учението за прераждането	287
Пътищата на прераждането на една душа	287
Глава 31 – Спасение, изкупление и вечно спасение	290
Поправка на погрешни представи за изкуплението	290
„Раят“ трябва да бъде спечелен	294
Най-мощната сила за спасение	297
Спасение и изкупление за всяка душа	299
Прекрасното бъдеще на децата на Бога	302
VIII. Човекът	303

Глава 32 – Въплъщение, природа и задача на човека	303
Въплъщението на Земята.....	303
Правилната оценка на тялото и неговото ръководство от духа	305
Значението и задачата на душата, духа и съвестта в човека	306
Храмът на Бога в човека.....	310
Глава 33 – Мъжът и жената, родителите и децата, бракът и семейството	312
Взаимоотношенията между мъжа и жената	312
Същността и призиването на мъжа.....	313
Жената, съпругата и майката	316
Възпитанието на децата и младежите.....	317
Едно слово към децата и девиците.....	319
Бракът и семейството	320
Глава 34 – Свобода на волята и съвест.....	322
Значението на съвестта и свободата на волята	322
Злоупотребата със свободата на волята	325
Необходимостта да се следват импулсите на съвестта.....	327
Борбата между свободата на волята и съвестта	328
Острие на съвестта чрез новото Божие слово.....	330
Глава 35 – Силата на мислите, чувствата и волята	331
Изпращането и приемането на мисли и тяхното въздействие.....	331
Силата на чувствата, желанията или страховете.....	333
Липсата на самопреодоляване.....	334
<i>IX Учения на Божествената Мъдрост.....</i>	334
Глава 36 – Вера, истина и познание	334
Вярата, която преодолява всичко	334
Познаването на Божията истина	336
Познаването на духовното и божественото	337
Предпоставки за духовно познание.....	339

Необходимото разширяване на съзнанието на човека	339
Глава 37 – Правилното разбиране на библейските текстове	341
Тълкуването на библейските думи и обещания	341
Откровението на Исус чрез апостол Йоан	345
Глава 38 – Трите периода на откровенията и седемте епохи на печатите	347
Зависимостта на Божиите откровения от развитието	347
Трите завета на Бога	349
Третото време	351
Седемте епохи на спасителната история.....	352
Глава 39 – Земният и духовният Израил.....	356
Историческата мисия на Израил, неговият провал	356
Разделението на еврейския народ на земно и духовно настроени	357
Духовният народ Израил.....	359
144 000-те избрани и белязани	362
Глава 40 – Силите на доброто и злото	365
Произходът на доброто и злото	365
Гордост и смирение.....	368
Доброто, човекът с добра воля	369
Злото, човекът, поддаден на злото	371
Борбата между доброто и злото	372
Изкушения и съблазни	373
Морални престъпления.....	374
Безсилие и преходност на злото	375
Силата на прощението	375
Глава 41 – Връзката между този свят и отвъдното	376
Вдъхновение и подкрепа от Духовния свят	376
Объркани и злонамерени духове	379
Борбата на духовете за хората	382

Връзката с Божия духовен свят.....	383
Глава 42 – Вина и изкупление, изпитания и страдания	386
Необходимостта от покаяние и изкупление	386
Законът за изкуплението.....	387
Причината за изпитанията и страданията	388
Вяра, смирение и покорство в изпитанията	391
Значението на страданието и болката	392
Глава 43 – Болест, изцеление и обновление	394
Произходът и смисълът на болестта	394
Изцеление със собствени сили.....	394
Обновлението на човека	396
Глава 44 – Живот в Божествения смисъл	397
Необходимото равновесие	397
Добри и погубни удоволствия	397
Благословено и прокълнато богатство	399
Законът на даването	400
Изпълнението на задълженията и задачите	401
Глава 45 – Предначертаност, смисъл и осъществяване в живота.....	402
Провидението и предопределението на Бога в човешката съдба	403
В училището на живота	405
Смисълът и ценността на човешкия живот.....	406
<i>X Материализъм и спиритуализъм</i>	<i>409</i>
Глава 46 – Заблуденият, материалистичен човек.....	409
Духовна леност, невежество и гордост на човека	409
Липсата на готовност за самоотричане, усилие и отговорност	412
Душевното страдание на човека	414
Погрешни земни поведения и техните последствия.....	416
Глава 47 – Материализъм и спиритуализъм.....	418
Последиците от господстващия материализъм.....	418

Същността на спиритуализма	419
Кой може с право да се нарича спиритуалист?	420
Спиритуализмът в религиите и вероизповеданията	421
Глава 48 – Духовни дарби и духовност.....	422
Духовните способности на човека	423
Предпоставки и характеристики на истинската духовност	427
Благотворното въздействие на духовността	428
XI Човечеството	429
Глава 49 – Религия и правораздаване	429
Няма религия или вероизповедание, което да е единственото истинско	429
Неприятелското отношение на религиите към развитието.....	431
Връзката между религията и науката	432
Суровостта и несправедливостта на земното правосъдие	433
Твърдосърдечната самоувереност на човека	434
Земното правосъдие като необходимо зло	435
Глава 50 – Образование и наука	435
Суета и гордост от знанието	435
Последиците от материалистичното мислене	437
Вдъхновението за нови научни открития от Бога и Духовния свят.....	441
Признание за учените, които работят за доброто на човечеството.....	443
Глава 51 – Владетели, злоупотреба с власт и войни	444
Преходната илюзия за земна власт и величие	444
Самоволното упражняване на насилие над хора и народи	445
Размисли за Втората световна война.....	447
Неприемливостта и безсмислието на войните	449
Глава 52 – Несправедливост и упадък на човечеството	451
Покоряването и експлоатацията на слабите от силните	451
Поквареността на човечеството	454

Обърнатият свят на едно незряло човечество	456
XII Съд и пречистване на човечеството	458
Глава 53 – Времето на съда настъпи.....	458
Жътвата на плодовете от човешкото семе	458
Пречистване на човечеството в съда	460
Божията любов в съда	461
Глава 54 – Борба на светогледите, религиите и църквите.....	463
Духовни битки пред Царството на мира на Христос на земята	463
Борбата за духовно господство на Земята	464
Борбата срещу учението за духа	465
Пренебрегването или борбата срещу духовното откровение и духовното изцеление	467
Глава 55 – Пречистване на Земята и човечеството в съда.....	468
Предупредителен глас на Бога и природата преди съда на пречистването	468
Силата и властта на злото ще бъдат сломени	470
Апокалиптични войни, епидемии, бедствия и разрушения	473
Природа и природни бедствия.....	474
Справедливостта на любовта и милосърдието на Бога	476
Ефектът на съда.....	477
XIII Преобразуване и завършване на света и творението.....	479
Глава 56 – Победа и признание на духовното дело на Христос.....	479
Разпространението на духовното учение чрез Божиите посланици ...	479
Борбата за признаване на новото слово	479
Силата на учението на Светия Дух.....	480
Осъзнаването на Второто пришествие на Христос по целия свят	482
Глава 57 – Покаяние и промяна във всички области	483
Нови и по-дълбоки познания	483
Просвещение чрез хора, изпратени от Бога.....	486

Преображението на човека	487
Промени и превратни събития във всички сфери на живота	490
Глава 58 – Царството на мира на Христос и завършването на	
Сътворението	492
Определящата сила в Царството на мира на Христос	492
Новият човек	493
Земята като земя на обещанието и отражение на Царството небесно	495
Завършването на Сътворението	497
Химнът на възстановената хармония на творението	498
XIV Мисионерската задача.....	500
Глава 59 – Поручение за разпространение на новото Божие слово.....	500
Указания за изготвяне на книги, извлечения и преводи.....	500
Правото да се запознаете с новото Божие слово	501
Указания за разпространението на Духовното учение	502
Глава 60 – Действайте в духа на Христос.....	504
Необходими качества, добродетели и способности на новите ученици	504
Правилното поведение при разпространяването на Словото	509
Правилният начин на проповядване	511
Задача за утеха и изцеление на страдащите физически и душевно	515
Моментът на поемане на световната мисия	517
XV. Наставления, предупреждения, поучения.....	517
Глава 61 – Наставления и предупреждения от Господа	517
Заповеди и поръчки.....	517
Вяра, надежда, любов, смирение, увереност	520
Молитва, учение, бдителност, обновление и духовност	521
Предупреждения, отправени към църквите на Откровението	523
Предупреждение срещу продължаване на откровенията след 1950 г. и фалшиви „откровения на Христос“	524

Пороци, лицемерие, разврат.....	526
Фалшиви покаяния и фалшиви очаквания	528
Предупреждение към народите и властниците на земята.....	529
Глава 62 – Думи за присъстващите слушатели в Мексико	530
Думи за присъстващите слушатели в Мексико	530
Глава 63 – Наставления за църквите и всички ученици на Христос.....	549
Духовното дело на Христос.....	549
Духовният Израил и еврейският народ	559
Ученичество и духовност.....	562
Развитие.....	574
Пречистване и усъвършенстване	578
Отвъд и отвъд земното.....	582
Откровения на Божественото	586
Човекът и неговото предназначение	589
Пороци, простъпки, заблуди.....	596
Пречистване и одухотворяване на човечеството	599
XVI. Пророчества и притчи, утеха и обещание	601
Глава 64 – Пророчества.....	601
Изпълнението на стари и нови пророчества.....	601
Голямото пророчество за народите от 10 януари 1945 г., към края на Втората световна война.....	602
Войни и природни бедствия — знамения на небето	604
Пророчество за разкола в мексиканските общини	605
Глава 65 – Притчи, утеха и обещание	606
Притча за лошите стопани	606
Притча за пресичането на пустинята до Големия град	607
Притча за великодушието на един цар	611
Блаженства и благословения.....	612
Насърчения за възходящо развитие	614

Призивът на Бога	615
Призив към хората на това време:	615
Призив към интелектуалците:	615
Призив към уморените и обременените:.....	616
Призив към Духовния Израил:	616
Божествените наставления в Мексико 1866-1950.....	618

Третото завещание

І. Второто пришествие на Христос – Третото време на откровенията

Глава 1 – В очакване на Второто пришествие на Христос

Въвеждащ преглед на събитията, свързани със спасението

1. В началото на времената на света му липсваше любов.

Първите хора бяха далеч от това да почувстват и разберат тази божествена сила – тази същност на Духа, източник на всичко сътворено.

2. Те вярваха в Бога, но приписваха на Него само сила и справедливост. Хората вярваха, че разбират божествения език чрез елементите на природата; затова, когато я виждаха мека и мирна, мислеха, че Господ е съгласен с делата на хората; но когато природните сили се развихряха, смятаха, че в това разпознават гнева на Бога, който се проявяваше по този начин.

3. В сърцата на хората се беше формирала представата за един страшен Бог, който носеше в себе си гняв и чувство за отмъщение. Затова, когато смятаха, че са обидили Бога, те Му принасяха

всеизгаряния и жертви с надеждата да Го умилостивят.

4. Казвам ви, че тези дарове не бяха вдъхновени от любов към Бога: страхът от Божествената справедливост, страхът от наказание, подтикваше първите народи да плащат данък на своя Господ. 5. Божествения Дух те наричаха просто Бог, но никога Отец или Учител.

6. Патриарсите и първите пророци бяха тези, които започнаха да обясняват на човека, че Бог наистина е справедливост — да, но съвършена справедливост; че преди всичко Той е Отец и като Отец обича всичките Си създания. 7. Стъпка по стъпка човечеството бавно вървеше по пътя към своето духовно развитие и продължаваше своето пътуване, преминаваше от една епоха в друга и чрез откровенията, които Бог даваше на Своите деца във всички времена, научаваше малко повече за Божествената тайна.

8. Въпреки това човекът не постигна пълно познание за божествената любов; защото той не обичаше Бога наистина като баща, нито беше способен да почувства в сърцето си любовта, която Господ му оказваше винаги.

9. Беше необходимо съвършената любов да стане човек, „Словото“ да се въплъти и да приеме тяло, достъпно и видимо за хората, за да могат те най-накрая да разберат колко и по какъв начин Бог ги обича.

10. Не всички разпознаха в Исус присъствието на Отца. Как биха могли да Го разпознаят, след като Исус беше смирен, състрадателен и любящ дори към онези, които Го оскърбяваха? Те смятаха, че Бог е силен и горд спрямо враговете Си, съдящ и страшен за онези, които Го оскърбяват.

11. Но точно както мнозина отхвърлиха това слово, така и мнозина повярваха в него – в това слово, което проникна в дълбините на сърцата им. Този начин да се изцеляват страдания и неизлечими болести само с нежно докосване, с поглед на безкрайно състрадание, с дума на надежда, това учение, което беше обещание за нов свят, за живот, изпълнен със светлина и справедливост, не можеше да бъде изтрито от сърцата на мнозина, които разбраха, че този божествен Човек беше Истината на Отца, Божествената Любов на Този, когото хората не познаваха и затова не можеха да обичат.

12. Семето на тази висша истина беше завинаги засято в сърцето на човечеството. Христос беше сеячът и Той все още се грижи за семето си. След това Той ще прибере плода си и ще се радва на него завинаги. Тогава Той вече няма да казва в думите си: „Гладен съм“ или „Жаден съм“, защото най-накрая децата Му ще Го обичат, както Той ги е обичал от самото начало.

13. Кой ви говори за Христос, ученици? Самият Той.

14. Аз съм „Словото“, което отново ти говори, човечество. Познай Ме, не се съмнявай в Моето присъствие заради скромността, с която се явявам. При Мен не може да има гордост.

15. Познайте Ме по моя тогавашен жизнен път на света, спомнете си, че умрях толкова смирено, колкото бях роден и бях живял. (296, 4-16)

Надежди и очаквания

16. След моето заминаване във „Второто време“ моето завръщане се очакваше от поколение на поколение сред онези, които запазиха вярата в Мен. Божественото обещание се предаваше от родители на деца, а моето слово поддържаше жива копнежа да се преживее моето завръщане.

17. Всяко поколение вярваше, че е благословено, в очакване, че в него ще се изпълни Словото на Господа.

18. Така минаваше времето, поколенията отминаваха, а от сърцата Моето обещание все повече се изместваше и хората забравиха да бъдат и да се молят. (356, 4-5)

19. Светът е подложен на изпитание, народите усещат цялата тежест на Моята справедливост, която пада върху тях, и Моята светлина, Моят глас,

който ви призовава, се усеща в цялото човечество.

20. Хората усещат Моето присъствие, възприемат Моя Вселенски Лъч, който се спуска и почива върху тях. Те Ме предчувстват, без да познават това Дело*, без да са чули Моето Слово, и издигат душите си към Мен, за да Ме попитат: „Господи, във времето на какво живеем? Тези изпитания и страдания, които са сполетяли хората — какво означават те, Отче? Не чуваш ли оплакванията на този свят? Не си ли казал, че ще се върнеш? Кога ще дойдеш, о, Господи?“ И във всяка вярваща група и религиозна общност духът на Моите деца се издига, и те Ме търсят, молят Ме, питат Ме и Ме очакват. (222, 29)

** Откровенията на Христос при Неговото второ пришествие в Словото, в духовна форма, които започнаха през 1866 г. в Мексико чрез предшественика Елиас.*

21. Хората Ме питат и Ми казват: „Господи, ако съществуваш, защо не се явяваш сред нас, въпреки че в други времена си слизал в нашия земен свят? Защо не идваш днес? Толкова ли е голямо нашето безбожие, че те възпрепятства да ни дойдеш на помощ? Винаги си търсил изгубените, „слепите“, „прокажените“ — сега светът е пълен с тях. Вече не предизвикваме ли Твоето състрадание?

22. Ти си казал на Своите апостоли, че ще се върнеш при хората и че ще дадеш знаци за Твоето пришествие, които сега вярваме, че виждаме. Защо не ни показваш Лицето Си?“

23. Ето, така хората Ме чакат, без да усещат, че Аз съм сред тях. Аз съм пред очите им, а те не Ме виждат; Аз им говоря, а те не чуват гласа Ми; и когато най-накрая Ме зърнат за миг, те Ме отричат. Но Аз продължавам да свидетелствам за Себе Си и ще продължа да очаквам онези, които се надяват на Мен.

24. Но наистина, знаменията на Моето явяване в това време бяха големи; дори кръвта на хората, пролята в потоци и напояваща земята, бе знак за времето на Моето присъствие сред вас като Свети Дух. (62, 27-29)

25. Никой не бива да бъде изненадан от Моето присъствие. Още чрез Исус Аз ви показвах събитията, които щяха да възвестят Моето явяване като Дух на Истината. Също така ви казах, че Моето пришествие ще стане в Духа, за да не очаква никой материални проявления, които никога няма да дойдат.

26. Погледнете еврейския народ, как все още очаква Месията, без Той да дойде във формата, която очакват, защото истинският вече беше сред тях и те не Го познаха.

27. Човечество, не искаш ли да признаеш Моето ново откровение, за да продължиш да

Ме очакваш според твоите
вярвания, а не според това, което
ти обещах? (99, 2)

28. Светът не трябва да очаква нов
Месия. Както обещах да се върна,
така ви казах, че моето
пришествие ще бъде духовно; но
хората никога не са се научили да
се подготвят, за да Ме приемат.

29. Тогава хората се съмняваха,
че Бог може да се крие в Исус,
когото смятаха за човек като
всички останали и за толкова
беден, колкото всеки друг.
Въпреки това, по-късно, като
видяха великите дела на Христос,
хората стигнаха до убеждението,
че в този човек, който се роди на
света, израсна и умря, беше
„Словото“ Божие. Но в днешно
време много хора биха приели
Моето пришествие само ако
дойда като човек, както във
Второто време.

30. Доказателствата, че Аз идвам
в Духа и така се явявам пред
човечеството, няма да бъдат
признати от всички, въпреки
свидетелствата, защото
материализмът ще бъде като
тъмна превръзка пред очите на
мнозина.

31. Колко много хора биха искали
да видят Христос да страда отново
на света и да получат чудо от
Него, за да повярват в Неговото
присъствие или в Неговото
съществуване. Но наистина,
казвам ви, на тази земя няма да
има повече ясли, които да Ме
видят да се раждам като човек,

нито още един Голгота, който да
Ме види да умирам. Сега всички,
които възкръсват за истинския
живот, ще Ме почувстват роден в
сърцата си, както и всички, които
упорито остават в греха, ще Ме
почувстват умрял в сърцата си.
(88, 27-29)

32. Вижте колко много хора в
това време изследват писанията
от минали времена, размишляват
върху пророците и се опитват да
разберат обещанията, които
Христос е дал за Своето второ
пришествие.

33. Чуйте как казват: „Учителят е
близо“ — „Господ вече е тук“,
или: „Той скоро ще дойде“, и
добавяват: „Знаците за Неговото
завръщане са ясни и очевидни.“

34. Едни Ме търсят и Ме
призовават, други усещат Моето
присъствие, а трети предчувстват
Моето пришествие в Духа.

35. Ах, ако само във всички вече
имаше тази жажда за познания,
ако само всички имаха това
желание за познание на висшата
истина! (239, 68-71)

36. Вижте как хората във всички
вероизповедания и секти
изследват времето, живота и
събитията с надеждата да открият
знаците, които предвещават
Моето пришествие. Те са невежи,
които не знаят, че Аз се разкривам
отдавна и че скоро този начин на
разкриване ще приключи.

37. Но Аз ви казвам и това, че
много от онези, които Ме очакват
с такава копнеж, няма да Ме

познаят, ако станат свидетели на начина, по който Аз се явявам, а по-скоро ще Ме отхвърлят напълно.

38. До тях ще стигнат само свидетелствата и чрез тях те все пак ще повярват, че Аз съм бил сред децата Си.

39. И вие Ме очаквахте вътрешно с нетърпение; но Аз знаех, че ще Ме познаете и ще бъдете сред Моите работници в това време. (255, 2-4)

Библейски обещания

40. В Моето откровение чрез Исус Аз ви обявих идването на Светия Дух; но хората вярваха, че става дума за божество, което — непознато от тях — се намира в Бога, без да могат да разберат, че когато говорех за Светия Дух, Аз ви говорех за единствения Бог, Който подготвяше времето, в което щеше да се яви на хората чрез човешкия разум. (8, 4)

41. Защо някой би трябвало да се учудва пред моите нови откровения? Истина ви казвам, патриарсите от древността вече знаеха за идването на тази епоха, пророците от други епохи я бяха видели, а пророците я бяха възвестили. Това беше божествено обещание, дадено на хората много преди да се родя в Исус.

42. Когато обявих на учениците Си новото Си пришествие и им разкрих начина, по който ще се явя пред хората, беше минало

вече много време, откакто ви беше дадено обещанието.

43. Сега вие виждате хода на онова време, тук се изпълняват онези пророчества. Кой може да бъде изненадан от това? Само онези, които са спали в мрака*, или онези, които са изтрили Моите обещания в себе си. (12, 97-99)

** Терминът „тъмнина“ тук и на други места има значението на „непознание“, „невежество“, докато „светлина“ се използва в противоположния смисъл като символ на „познание“, „просветление“.*

44. Тъй като знаех, че ще се задълбочите само малко в Моите учения, и предвиждах заблудите, в които ще попаднете при тълкуването на Моите откровения, Аз ви обявих Моето завръщане, като ви казах, че ще ви изпратя Духа на истината, за да разкрие много тайни и да ви обясни това, което не сте разбрали.

45. Защото в същността на моето пророческо слово Аз ви съобщих, че в това време няма да дойда като на Синай сред мълнии и гръмотевици, нито че ще стана човек и ще превърна любовта си и думите си в човешки образ, както във „Второто време“, а че ще дойда при вашия дух в лъча на моята мъдрост, ще изненадам вашия разум със светлината на вдъхновението и ще викам на

вратите на вашите сърца с глас, който вашият дух разбира. Тези предсказания и обещания се изпълняват точно сега.

46. Достатъчно е да се подготвите малко, за да видите Моята светлина и да почувствате присъствието на Моя Дух — същия, който ви обяви, че ще дойде, за да ви учи и да разкрие истината. (108, 22-23)

47. Има много хора, които поради страх или липса на усърдие не са се развили и следват само Мойсеевия закон, без да признават идването на Месията, и други, които, въпреки че вярват в Исус, все пак не са очаквали обещания Утешител-Дух. Сега Аз слязох за трети път, а те не Ме очакваха.

48. Ангелите обявиха тези откровения и техният вик изпълни пространството. Разпознахте ли ги? Това е Духовният свят, който дойде при вас, за да свидетелства за Моето присъствие. Всичко, което е написано, ще се сбъдне. Разрушението, което беше предизвикано, ще победи гордостта и суетата на човека, и той — станал смирен — ще Ме търси и ще Ме нарича Отец. (179, 38-39)

49. Ето какво ви казах в онези времена: „Това, което ви казах, не е всичко, което трябва да ви науча. За да научите всичко, първо трябва да си отидате и да ви изпратя Духа на истината, за да ви обясни всичко, което съм казал и

направил. Обещавам ви Утешителя във времена на изпитания.“ Но този Утешител, този Разтълкувател, съм Аз Самият, Който се завръща, за да ви просвети и да ви помогне да разберете миналите учения и това ново, което ви нося сега. (339, 26)

50. В Мъдростта се крие лечебният балсам и утехата, за които копнее сърцето ви. Затова някога ви обещах Духа на Истината като Дух на утехата. Но е наложително да имате вяра, за да не застинете на пътя и да не изпитвате страх пред изпитанията. (263, 10-11)

Изпълнени знамения

51. Малко са хората, които разпознават знаците, че е настъпила нова епоха и че в момента Аз се разкривам духовно пред човечеството. Повечето от тях посвещават живота и усилията си на материалния прогрес, и в тази безмилостна и понякога кървава борба за постигане на целите си те живеят като слепи, губят посоката, вече не знаят към какво се стремят, не могат да видят ярката светлина на новата зора, не забелязват знаците и са далеч от това да усвоят знанието за Моите откровения.

52. Това човечество е вярвало повече в ученията и думите на хората, отколкото в откровенията, които Аз съм му давал през вековете. Очаквате ли може би Отец в Своята справедливост да

ви изпрати още по-големи знамения от онези, които виждате на всяка крачка, за да почувствате и повярвате, че това е времето, предсказано за Моето явяване като Дух на Истината? О, вие, маловерни хора! Сега ще разберете, ученици, защо понякога ви казвам, че гласът Ми вика в пустинята, защото няма никой, който да го чуе и наистина да му обърне внимание. (93, 27-28)

53. За да могат всички хора на земята да повярват в истината на това послание, Аз направих така, че знаменията, предсказани в древността, да бъдат осезаеми по целия свят — пророчества, които говореха за Моето Второ пришествие.

54. Затова, когато тази Блага вест достигне народите, хората ще проучат и изследват всичко, което им е било казано в тези времена, и с изненада и радост ще открият, че всичко, което е било обявено и обещано относно Моето Второ пришествие, се е изпълнило вярно, както подобава на Този, Който има само една воля, едно слово и един закон. (251, 49)

55. В „Второто време“* Аз обявих на Моите апостоли Моето ново Откровение и когато те Ме попитаха какви знамения ще възвестят това време, Аз им обявих едно по едно, както и доказателствата, които ще им дам.

** Историята на спасението е разделена от Христос на 3 големи части, епохи или „времена“, като „Второто време“ е това на Божието откровение чрез Исус и времето след него (за повече подробности вижте глава 38)*

56. Предзнаменованията се появили до последното, те обявиха, че това е времето, предсказано от Исус, и сега Аз ви питам: ако това духовно откровение, в което ви давам да участвате, не беше истина — защо тогава Христос не се яви (в очакваната от вярващите форма), въпреки че знаменията се сбъднаха? Или вярвате ли, че изкусителят има власт и над цялото творение, и над природните сили, за да ви измами?

57. Някога ви предупредих да не се поддадете на изкушението на лъжепророците, лъжехристове и лъжеспасителите. Но днес ви казвам, че въплътената душа, благодарение на своето развитие, познание и опит, е пробудена до такава степен, че не е лесно да ѝ се предложи мрак като светлина, колкото и много илюзии да има на разположение.

58. Затова ви казвам: преди да се отдадете на този път със сляпа вяра, проверявайте колкото искате! Разберете, че това Слово е дадено за всички и че Аз никога не съм запазвал част от него само

за определени хора. Вижте, че в това дело няма книги, в които Аз да се опитвам да скриям някакво учение от вас.

59. Но Аз ви казах и в онова „Второ време“ чрез устата на Моя апостол Йоан: „Ако някой чуе гласа Ми и отвори вратата, Аз ще вляза при него и ще споделя трапезата с него, а той – с Мен.“ По същия начин Аз ви научих притчата за девиците, за да я вземете присърце в това време. (63, 79-80)

60. Тъй като знаменията и изпитанията са настъпили, а Аз не съм се явил нито в синагогата, нито в някоя църква — не подозира ли светът, че в момента Аз трябва да се явя на някое място, тъй като не мога да наруша словото Си? (81, 41)

Глава 2 – Зазоряването на Третото време

Първото послание

1. Днес е ден за спомен: на дата като днешната Аз посветих първите Си гласове, за да обявя чрез тях новите Си наставления и новите Си откровения. Духът на Илия озари Роке Рохас*, за да ви напомни за пътя, който е Божият закон.

** Името на този първи глас се произнася „Роке Рохас“.*

2. Моментът беше тържествен, душите на присъстващите

трепереха от страх и възхищение, както трепереше сърцето на Израил на планината Синай, когато беше провъзгласен Законът; както трепереха учениците, които видяха Преображението на Исус на планината Тавор, когато Мойсей и Илия се явиха духовно отдясно и отляво на Учителя.

3. Този 1 септември 1866 г. бе раждането на нова епоха, зората на нов ден: „Третото време“, което настъпи за човечеството.

4. От този момент нататък непрестанно се сбъдват много пророчества и обещания, които Бог е дал на хората от хиляди години насам. Те се сбъднаха при вас, мъже и жени, които обитавате света в това време. Кой от вас са били на земята, когато бяха изречени онези пророчества и дадени онези обещания? Само Аз го знам; но същественото е, че вие знаете, че Аз ви обещах това и че сега го изпълнявам.

5. Знаете ли за онова „облаче“, на което Ме видяха да се възкачвам учениците Ми, когато им се явих за последен път? Защото е написано вярно, че ще се върна „на облачето“, и Аз го изпълних. На 1 септември 1866 г. Духът Ми дойде на символичния облак, за да ви подготви за приемането на новото учение. След това, през 1884 г., Аз започнах да ви давам учението Си.

6. Аз не дойдох като човек, а духовно, ограничен в лъч

светлина, за да го оставя да почива върху човешкия разум. Това е избраното от Моята воля средство, за да ви говоря в това време, и Аз ще ви зачета вярата, която имате в това слово.

7. Защото не Мойсей е този, който ви води през пустинята към Обетованата земя, нито Христос като човек, който ви дава да чуете Словото Си на живота като път към спасението и свободата. Сега човешкият глас на тези създания достига до ушите ви и е необходимо да се духовно извисите, за да откриете божествената същност, в която Аз присъствам. Затова ви казвам, че е заслужено да вярвате в това слово, защото то се дава чрез несъвършени същества. (236, 46-50)

8. През 1866 г. възникна първата общност от спиритуалисти, последователи на това дело. Насърчени от светлината на Моя Дух и на Елиас, тези първи ученици започнаха да приемат лъчите на Посланието, което вие сега, преди неговото завършване, приемате в изобилие. (255, 10)

Послания и указания от цял свят

9. Илия, който трябваше да дойде пръв, за да подготви пътя на Господа, се яви за първи път през 1866 г. чрез човешкия разум. Не искате ли да отделите малко време, за да проучите знаците и събитията, които настъпиха във

всички области и съвпаднаха с момента на това явяване? Отново ще бъдат онези учени, които изучават звездите и които в древността са били наричани магьосници, които ще свидетелстват, че небето е дало знаци, които са божествени призиви. (63, 81)

10. Не мислете, че тази точка на Земята, където се чува това слово, е единственото място, където Аз се явявам пред децата Си. Защото, истина ви казвам, Моето явяване в различни форми е по целия свят.

11. Илия, който се яви сред вас като предшественик на Моето откровение чрез човешкия разум, не дойде само в тази страна, където живеете. Той отиде от едно място на Земята до друго и обяви Новата епоха и провъзгласи наближаването на Царството небесно.

12. От всички страни се издигаха викове, които ви обявяваха Моето пристигане: разтърсената природа разтърсваше земята, науката се учудваше пред новите откровения, Духовният свят* се нахвърли върху хората, и все пак човечеството остана глухо към тези викове, предвестниците на една нова епоха.

** Този израз се отнася до обитателите на по-висшите отвъдни нива, светлите духове от духовния свят на Бога.*

13. Поток от божествена светлина се изля, за да изведе хората от

тяхната тъмнина. Но те – егоистични и материализирани*, далечни от стремежа към усъвършенстване на душата, към морално подобрене на живота си на Земята – използваха тази светлина само за да си създадат тронове и слава, удобства и удоволствия за тялото и – когато сметнаха за необходимо – също и оръжия, за да унищожат живота на своите събратя. Очите им бяха заслепени от интензивността на Моята светлина, а суетата им се превърна в тяхна погибел. Но Аз ви казвам, че именно чрез тази светлина те ще намерят истината, ще открият пътя и ще се спасят.

** Това означава
противоположното на
„духовен“, т.е. живот и мислене
на човека, насочени единствено
към материалното и
физическото.*

14. Онези, които бяха способни да приемат тази светлина в ума си и я приеха като божествено послание, позволиха на съвестта си да направлява стъпките им и да служи като ръководство за действията им. Защото те имаха предчувствието, че Господ се е завърнал и че Той е сред хората.

15. Представителите на различните секти и вероизповедания не искаха да Ме приемат; сърцата им, достойнството им и фалшивото им величие им попречи да Ме приемат духовно. Затова по

цялата земя се образуваха групи, братства и сдружения от онези, които усещат присъствието на Новата епоха, които търсят уединение, за да се молят и да приемат вдъхновенията на Господа. (37, 76-81)

16. Има религиозни общности, които се опитват да се подготвят за Моето Второ пришествие, без да знаят, че Аз вече съм на път да си тръгна.

17. Аз призовах всички и в действителност призивът Ми и слухът, че в момента се явявам пред хората, достигнаха до всички краища на земята, заедно със свидетелства и доказателства, които говорят за Мен: обърнали се грешници, обърнали се невярващи, „мъртви“, които възкръсват, неизлечимо болни, които оздравяват, и обладани, които се освобождават от злото си.

18. Но намерих мнозина глухи, други – станали суетни в своето земно положение, а трети – прекалено страхливи, за да разгласят Моето явяване като Дух на Истината. Приех и научих всички, които дойдоха при Мен и се довериха на Моята любов. (239, 17-19)

19. От други страни към този народ ще дойдат множества от хора, които ще ви разпитват с нетърпение за духовните събития, на които сте присъствали в това време, а също и за откровенията и пророчествата, които Аз ви дадох.

20. Защото в много части на света са приети Моите послания, които гласят, че Моят божествен лъч е слязъл на едно място на Запад, за да говори на човечеството на това време.

21. Когато дойде моментът, ще видите как ще дойдат от други народи и нации, за да ви потърсят. Тогава хората от големите вероизповедания ще бъдат засегнати от факта, че не към тях съм се обърнал. (276, 45)

22. Колко малко се интересува светът от Моето ново проявление! Колко малко са онези, които бдят и Ме очакват, и колко много са онези, които спят!

23. За онези, които живеят в очакване на Мен, Мога да ви кажа, че не всички предчувстват действителната форма на Моето присъствие в това време. Защото докато някои, под влиянието на стари вярвания, мислят, че Аз се завръщам на света като човек, други вярват, че Аз трябва да се появя в някаква форма, видима за всяко човешко око, и само много малцина отгатват истината и подозират, че Моето пришествие е духовно.

24. Докато едни се питат какъв облик ще приема, в кой час или в кой ден ще се явя на земята и на кое място ще се появя, други казват, без да мислят за конкретни форми на явяване или моменти: „Учителят вече е сред нас, светлината Му, която е Неговият Дух, ни облива.“

25. Когато това послание достигне до всички сърца, за едни това ще бъде момент на ликуване, защото в него ще намерят потвърждение на всичките си предчувствия и вяра. Други обаче ще отрекат истината на Моето послание, защото няма да го намерят в съгласие с това, което са вярвали, че ще се случи, и с начина, по който то ще се прояви. (279, 41-44)

Дейността на Илия като предшественик на Господа

26. Аз позволих на Илия да се завърне в „Третото време“*, а Аз като Учител го бях обявил в онова „Второ време“ и казах: „Истина, Илия е бил сред вас, а вие не сте го познали. Аз ще се завърна в света, но истина ви казвам: преди Мен ще бъде Илия.“

** виж глава 38.*

27. Тъй като всяка дума на Учителя се сбъдва, Илия дойде пред Мен в „Третото време“, за да събуди душите, за да им даде предчувствие, че часът на Светия Дух отвори вратите си, за да каже на всяка душа, че трябва да отвори очите си, че трябва да се подготви, за да престъпи прага от Втората епоха към Третата. За да бъде по-разбираемо явяването на Илия в това „Трето време“, Аз го накарах да се яви чрез един праведен човек: Роке Рохас.

28. Илия просвети духовно този човек от отвъдното, вдъхнови го,

укрепи го и го ръководи по всичките му пътища от началото до края.

29. Но наистина, Аз не ви казвам, че той избра Роке Рохас сред хората. Аз го избрах, изпратих душата му, подготвена чрез Моята милост. Дадох му тяло, също подготвено от Мен, и вие знаете, че той беше смирен, че Отецът чрез неговата смиреност и добродетел извърши велики дела. Той беше пророк, глас, провидец и водач. От всичко това той остави на народа си блестящ пример.

30. Той беше осмиван и подиграван от собствения си народ, както се случи с Мойсей в пустинята, беше преследван като пророк Илия и трябваше да се оттегли на върховете на планините, за да се моли и да застъпва за народа си.

31. Подобно на своя Учител, той беше осмиван и осъден от свещениците и книжниците. Както и при Учителя му, само малцина вярваха в него, следваха го и го обграждаха. От ръцете му извираха лечебни сили, вършеха се чудеса, които у едни събуждаха вяра, а у други предизвикваха объркване. За някои от устните му излизаха пророчески думи, които се сбъдваха буквално. Устата му даваха съвети, пълни с утеха за болните сърца. 32. Умът му беше способен да възприема велики вдъхновения и можеше да изпада в екстаз, както този на

праведните, апостолите и пророците. Духът му можеше да се отдели от този свят и от тялото му, за да влезе в духовната сфера и смирено да стигне до вратите на Тайната съкровищница на Господа. Чрез това възвисяване духът на Илия се яви на първите свидетели, още преди да дойде лъчът на Учителя. (345, 57-58)

33. Роке Рохас събра група мъже и жени, изпълнени с вяра и добра воля, и там, в лоното на първите му събрания, Илия се яви чрез ума на посланика, като каза: „Аз съм пророк Илия, онзи от Преображението на планината Тавор.“ Той даде на първите си ученици първите наставления, като същевременно им обяви епохата на духовността и им предсказа им, че скоро лъчът на Божествения Учител ще дойде, за да се разкрие пред своя народ.

34. Един ден, когато скромното място за събрания в Роке Рохас беше пълно с последователи, които вярваха на думите на този човек, Илия слезе, за да просвети ума на своя глас, и вдъхновен от Мен, помаза седем от тези вярващи, които трябваше да представляват или символизират Седемте печата.

35. По-късно, когато настъпи обещаният момент на Моето явяване, Аз установих, че от тези седем избрани само един бдеше в очакване на пристигането на Чистия Съпруг, и това сърце беше

на Дамиана Овиедо, девицата, чийто ум пръв получи светлината на Божествения Лъч като награда за нейната упоритост и подготовка.

36. Дамиана Овиедо представляваше Шестото печат*. Това беше още едно доказателство, че светлината на Шестото печат е тази, която осветява тази епоха. (1, 6-9)

** Този термин, отнасящ се към Откровението на Йоан, обозначава предпоследния от „Седемте печата“, които трябва да се разбират като символи на 7 епохи в рамките на 3-те епохи на спасителната история (за повече подробности вижте глава 38).*

37. Малко хора успяха наистина да усетят присъствието на Божия пратеник. Още веднъж той беше гласът, който викаше в пустинята, и отново подготви сърцата на хората за предстоящото пришествие на Господа. Така беше разпечатана Шестата печат, разкривайки съдържанието си и изливайки се като поток от справедливост и светлина върху човечеството. По този начин се изпълниха много обещания и пророчества.

38. Илия, както Исус и Мойсей, просвети очите на вашия дух, за да видите Отца. Мойсей ви учеше: „Обичай ближния си като себе си.“ Исус ви каза: „Обичайте се един друг!“ Илия ви заповяда да

проявявате все повече състрадание към ближните си и веднага добави: „и ще видите Отца Ми във цялата Му слава.“ (81, 36-37)

39. Когато мракът, който обгръща човечеството, се разсее и в душите настъпи светлина, те ще почувстват присъствието на нова епоха, защото Илия се е завърнал при хората.

40. Но тъй като те не можеха да го видят, беше необходимо духът му да се прояви чрез човешкия разум и той да се яви пред пророците в онова символично видение на пророк Илия: над облаците в огнената си колесница.

41. Илия е дошъл в това време като предшественик, за да подготви Моето пришествие. Той е дошъл като пророк, за да ви възвести новата епоха с нейните борби и изпитания, но и с мъдростта на неговите откровения. Той идва със своя светлинен колесница, за да ви покани да се качите в нея, за да ви отнесе над облаците и да ви отведе в Духовната родина, където царува мирът. Доверете му се като на Добрия Пастир, следвайте го духовно, както народът в „Първото време“ следваше Мойсей. Молете се, за да ви помогне в изпълнението на вашата мисия, и ако искате да го подражавате, направете го. (31, 58-59)

42. Илия, дух с голяма сила, който не е бил разпознат от човечеството, винаги е бил Моят предшественик. Днес той дойде отново, за да подготви Означените*, които са Ми служили като гласове, както и всички хора.

** Означените (испански: marcados) или запечатаните (Откр. Йоан, гл. 14, 1-5) са избраните от Христос, които са получили от Него знака на Божията Троица на челата си. (За повече подробности вижте гл. 39, последен параграф)*

43. Когато се подготвяте и изучавате Моите наставления, за да опознаете Моята воля, Илия ще дойде на помощ и ще ви бъде опора и приятел.

44. Илия е божествен лъч, който осветява и направлява всички същества и ги води към Мен. Обичайте го и го почитайте като вашия пионер и застъпник. (53, 42-44)

45. Пророк Илия, подготвителят, предвестникът на „Третото време“, застъпва се за своето стадо, моли се за онези, които не знаят как да се молят, и с намета си покрива срама на грешника, надявайки се на неговото обновление. Илия подготвя своите войнства, своите армии, за да се бори с мрака, породен от невежеството, греха, фанатизма и материализма на човечеството. (67, 60)

46. Сега задачата на всички, които вече са подготвени и пробудени, е да провъзгласят освобождението на света. Помнете, че Илия, Обещаният за това време, в момента подготвя всичко, за да избави народите на земята, поробени от материализма, от властта на Фараона, както някога Мойсей направи в Египет с племената на Израил.

47. Кажете на вашите събратя, че Илия вече се е проявил чрез човешкия разум, че неговото присъствие е било в Духа и че той ще продължи да осветява пътя на всички народи, за да могат те да напредват.

48. Вашият пастир има задачата да върне всички създания на истинския им път, независимо дали той принадлежи към духовната, моралната или материалната сфера. Затова ви казвам, че народите, които чрез Илия получат призива на своя Господ, ще бъдат благословени, защото ще останат обединени чрез закона на справедливостта и любовта, който ще им донесе мир като плод на тяхното разбирателство и братство. Така обединени, те ще бъдат водени към бойното поле, където ще се борят срещу покварата, материализма и лъжата.

49. В тази борба хората на това време ще преживеят новите чудеса и ще разберат духовния смисъл на живота — този, който говори за безсмъртие и мир. Те

ще престанат да се избиват един друг, защото ще осъзнаят, че това, което трябва да унищожат, е тяхното невежество, тяхната егоистичност и погубните страсти, от които произлязоха техните падения и страдания – както материални, така и духовни. (160, 34-36)

50. Илия е Божият лъч, с чиято светлина той прогонва вашата тъмнина и ви освобождава от робството на това време, което е време на греха, и който ще води душата ви през пустинята, докато тя достигне „Обетованата земя“ в лоното на Бога. (236, 68)

Глава 3 – Духовното слънце на Второто пришествие на Христос

Пришествието на Господа

1. Аз съм сред човечеството в момент, когато новите открития са променили живота на хората, и правя присъствието Си сред вас осезаемо със същото смирение, което някога сте познавали в Мен.

2. „Словото“ Божие не се е възплътило отново, Христос не се е родил отново в бедността на яслите — не; защото вече не е необходимо тяло да свидетелства за Божията сила. Ако хората мислят, че това тяло тук е Богът, дошъл на света, те се заблуждават. Божието

присъствие е духовно, всеобщо, безкрайно.

3. Ако всичко, което хората са постигнали в това време, беше в границите на справедливото, позволеното и доброто, не би било необходимо Аз да сляза, за да ви говоря отново. Но не всички дела, които това човечество Ми предлага, са добри: има много простъпки, много несправедливости, много заблуди и злодеяния. Затова беше необходимо Моята грижовна любов да събуди човека, когато той беше най-силно погълнат от своето дело, за да му напомни кои задължения е забравил и на Кого дължи всичко, което е и което още ще бъде.

4. За да се направя чул от едно материализирано човечество, което не можеше да Ме чуе от дух към дух, Аз трябваше да се възползвам от неговите духовни дарове и способности, за да се изявя чрез разумните способности на човека.

5. Обяснението за това, защо „спускам се“, за да ви се разкрия, е следното: тъй като не сте могли да се издигнете, за да водите диалог с вашия Господ от дух към дух, Аз трябваше да сляза едно стъпало по-надолу, тоест от духовното, от божественото, където вие все още не можете да стигнете.

Тогава Аз трябваше да използвам вашия разум, който се намира в човешкия мозък, и да предам Божественото си вдъхновение в човешки думи и материални звуци.

6. Човекът се нуждае от разширено познание, и Бог е този, който идва при човека, за да му повери мъдрост. Ако избраното от вас средство за моето кратко послание чрез разумния орган на тези гласове не ви се струва достойно, то Аз ви казвам в истината, че посланието, което се предава чрез тях, е много велико. Бихте предпочели моето послание към хората да се състои с помпозност и церемонии, които биха направили впечатление, но които в действителност, разгледани от гледна точка на Духа, биха били суетни, защото не съдържат истинска светлина.

7. Бих могъл да дойда сред мълнии и бури, за да направя силата Си осезаема; но колко лесно би било тогава за човека да признае, че присъствието на Господа е настъпило! Но не мислите ли, че тогава страхът би се завърнал в сърцата ви, както и представата за нещо непостижимо? Не мислите ли, че всяко чувство на любов към Отца би се превърнало само в страх от Неговата справедливост? Но трябва да

знаете, че Бог, макар и да е всемогъща сила, няма да ви победи чрез тази сила, няма да се наложи чрез нея, а чрез друга сила, а именно тази на любовта.

8. Божественият Дух е този, който днес говори на Вселената. Той е този, който внася светлина във всичко, което в други времена не сте разпознали ясно. Той е зората на един нов ден за всички хора, защото Той ще ви освободи от лъжливите страхове, ще премахне съмненията ви, за да освободи душата и ума ви.

9. Казвам ви: след като опознаете същността на моите учения и справедливостта на моите закони, ще разпознаете и границите, които вашите представи са ви наложили и са ви попречили да стигнете по-далеч от едно бегло познание на истината.

10. Вече няма да бъде страхът или уплахата от наказание, които ви възпират да изследвате, да откривате. Само ако наистина искате да опознаете това, което за вас е непостижимо, съвестта ви ще ви забрани пътя; защото трябва да знаете, че на човека не се полага цялата истина и че той трябва да възприеме от нея само онази част, която му съответства.

11. Народ: Ако моето пришествие беше обявено така,

че ще бъде сред войни,
разбушували се природни сили,
епидемии и хаос, то това не се
случи, защото Аз бих ви донесъл
всичко това; това се случи,
защото моето присъствие би
било от полза за човечеството
именно в този час на криза.

12. Ето, сега се изпълнява
всичко, което е било казано за
Моето второ пришествие. Аз
идвам при хората, докато един
свят се бори със смъртта и
земята трепери и се разтърсва в
агонията си, за да проправи пътя
на едно ново човечество. Затова
призивът на Бога в „Третото
време“ е призив на любовта –
любов, която носи в себе си
справедливост, братство и мир и
вдъхновява към тях.

13. Словото на Христос някога
поникна в учениците Му, а в
народа, който ги последва, се
разви семето Му. Учението Му
се разпространи и смисълът му
обхвана целия свят. Така ще се
разпространи и днешното
учение, което ще бъде прието от
всички онези, които са способни
да го усетят и разберат. (296, 17-
27, 35)

Всички очи ще Ме видят

14. Исус каза на учениците Си:
„Ще бъда далеч от вас само за
кратко време — ще се върна.“
След това им бе разкрито, че
Учителят им ще дойде „върху

облака“, обкръжен от ангели, и
ще изпраща лъчи светлина към
земята.

15. Ето, сега Аз съм „върху
облака“, обкръжен от ангели,
които са духовните същества,
проявили се сред вас като
посланици на Моята
Божественост и като ваши добри
съветници. Лъчите светлина са
Моето Слово, което ви носи
нови откровения, което
преизпълва всеки ум с мъдрост.

16. Блажени онези, които са
повярвали, без да са видели,
защото те са онези, които усещат
Моето присъствие. (142, 50-52)

17. Човекът ще открие истината
чрез своя дух, всички ще
почувстват Моето присъствие;
защото Аз вече ви казах някога,
че всяко око ще Ме види, когато
дойде времето за това.

18. Е, това време, в което
живеете, е именно онова, което
беше предсказано чрез Моето
Слово и Моите пророци от
минали времена, в което всички
хора ще Ме видят чрез
усещанията и способностите на
своя дух.

19. Няма да е необходимо да
Ме видят в ограничена човешка
форма, за да могат да кажат, че
са Ме видели, а ще бъде
достатъчно духът им да Ме усети
и разумът им да Ме разбере, за
да могат напълно истинно да
кажат, че са Ме видели.

20. Любовта и вярата, както и интелектът, могат да виждат безкрайно по-далеч, отколкото са способни вашите очи. Затова ви казвам, че не е необходимо да ограничавам присъствието Си до човешката форма или чрез някаква символична фигура, за да постигна да Ме видите.

21. Колко от онези, които Ме видяха в онова „Второ време“ или вървяха с Мен, дори не знаеха кой съм. Колко пък от онези, които дори не знаеха, когато се родих като човек, Ме видяха в духа, разпознаха Ме по Моята светлина и се радваха на Моето присъствие благодарение на вярата си.

22. Отворете всичките си очи и докажете чрез вярата си, че сте деца на Светлината. Всички вие можете да Ме видите, но за това е необходимо да имате добра воля и вяра. (340, 45-51)

23. Казвам ви: ако това човечество, поради своята безлюбовност, своето отклоняване от справедливостта и доброто, се обърне още повече срещу Мен, Аз ще се явя на пътя му в пълна слава, както направих пред Саул, и ще го накарам да чуе гласа Ми.

24. Тогава ще видите как мнозина от онези, които — без да съзнават това — са Ме преследвали, ще се преобразят и просветени ще тръгнат да Ме

следват по пътя на доброто, любовта и справедливостта.

25. На тях ще кажа: Спрете, странници, и пийте от този извор с кристално чиста вода.

Починете си от тежкото пътуване през живота, което ви наложих.

Поверете Ми грижите си и позволете на погледа Ми да проникне дълбоко в душите ви, защото искам да ви изпълня с милост и да ви утеша. (82, 46)

26. Моята любов ще разтрепери най-чувствителните струни на сърцата ви. Но съгласието с вашата съвест ще ви позволи да чуете Моя божествен концерт, и мнозина от вас ще Ме видят в духовния образ на Исус.

27. Трябва да ви посоча, че образът на Исус не е най-съвършеният начин, по който ще Ме видите. Когато ви казах в минали времена: „Всички очи ще Ме видят“, ви дадох да разберете, че всички ще познаете истината, макар че трябва да ви кажа, че ще се огранича според развитието на всяка душа. Но когато се изкачите по стълбата към съвършенството, със сигурност ще Ме видите в цялата Ми слава.

28. Не се опитвайте сега да Ме си представите по някакъв начин. Помислете: ако вашият дух, макар и ограничен, е същност, е светлина — какъв

облик би могъл да има
Всеобщият Дух на вашия Господ,
който няма нито начало, нито
край? Оставете непостижимото в
моята Книга на Божествената
Мъдрост. (314, 69-70)

29. В Моето Слово за „Второто
време“ Аз ви дадох да
разберете, че ще дойда отново
при вас, че Моите духовни
войнства ще слезнат заедно с
Мен. Но човечеството не е
разбрало и тълкувало правилно
смисъла на Моето Слово.

30. Затова всяка религиозна
общност Ме очаква в своята
среда, затова те очакват да Ме
видят със своите смъртни очи;
но онези, които Ме очакват по
този начин сега, са същите,
които някога отричаха, че Исус е
Месията, и го смятаха за
мечтател.

31. Днес ви казвам, Мои
ученици: ще дойде моментът, в
който ще Ме видите в цялата Ми
слава. Тогава земята и нейните
обитатели ще бъдат очистени, а
добродетелта и красотата на
душата ще бъдат възстановени.
Болката ще изчезне и всичко ще
бъде блаженство, ще бъде един
безкраен „ден“ без край за вас.
Не искате ли да видите тези
чудеса? Не искате ли децата ви
да общуват с Моя Дух и,
свободни от грях, да могат да
създадат свят на мир? (181, 74,
81)

32. Ако човечеството беше
разбрало пророчествата от
Първото и от „Второто време“,
то нямаше да бъде объркано
пред тяхното събъждане. Същото
се случи и във „Второто време“,
когато Месията се роди сред
хората, както се случва и сега,
когато Аз дойдох в Духа.

33. Смисълът на Моето учение е
един и същ и в двете епохи. То
ви подготвя, за да превърнете
този живот в любящ, макар и
преходен дом, където хората се
считат и се отнасят един към
друг като братя и сери, и си
оказват топлината на истинското
братство.

34. Подгответе и душата си да
влезе след този живот в онези
светове или обители, които
Господ е приготвил за Своите
деца. Моето желание е, когато
стигнете до тях, да не се
чувствате чужди, а вашата
духовност и вътрешно познание
да ви позволят да видите всичко,
което срещате, така, сякаш вече
сте били там. В това ще има
много истина, ако вече тук сте
във връзка с духовното чрез
молитвата. (82, 9-10)

35. Аз съм странникът, който
чука на вратите на сърцата ви. Аз
чукам, а вие не знаете кой е;
отваряте и не Ме познавате. Аз
съм като странника, който идва в
едно село и няма никого, който
да го познава, като чужденеца,

който стъпва в чужда страна и не се разбира на езика ѝ . Така се чувствам аз сред вас. Кога ще почувствате Моето присъствие? О, хора, кога ще Ме познаете, както в своето време Йосиф беше познат от братята си в Египет? (90, 1)

Глава 4 – Наставлението чрез божествени откровения

Източникът на откровенията

1. Към вас говори „Словото“, което винаги е било в Бога, същото, което беше в Христос и което днес познавате чрез Светия Дух; защото „Словото“ е слово, е закон, е послание, е откровение, е мъдрост. Когато сте чули „Словото“ чрез думите на Христос и сега го приемате чрез вдъхновението на Светия Дух – истина ви казвам, това е гласът на Бога, който сте чули. Защото има само един Бог, само едно Слово и само един Свят Дух. (13, 19)

2. Знаете ли какъв е източникът на онова Светлина, която се крие в думите, изречени от устата на гласовете? Нейният източник е в Доброто, в Божествената любов, във Вселенската Светлина, която извира от Бога. Това е лъч или искра от онова Вселенско Светлина, което ви дава живот — част от безкрайната сила, която

движи всичко и чрез която всичко вибрира, пулсира и непрестанно следва своя път. Това е онова, което наричате божествено излъчване, това е светлината на Божествения Дух, който просветлява и оживява душите. (329, 42)

3. В този момент към вас говори Този, който винаги е идвал на ваша помощ: Христос, божественото обещание, станал човек в Исус във „Второто време“, Божественото Слово, превърнало се в човешко слово; Духът на любовта, на светлината, на мъдростта, ограничен в един лъч, който докосва чрез Духа душата и разума на човека, за да го научи да предава Моите мисли. (90, 33)

4. аз съм Христос, когото преследват, хулят и правят на обвиняем в този свят. След всичко, което Ми причинихте в „Второто време“ в Исус, аз идвам при вас, за да ви докажа още веднъж, че съм ви простил и ви обичам.

5. Голи Ме разпънахте на кръста и по същия начин аз се връщам при вас; защото аз не скривам от очите ви Духа Си и Истината Си зад маската на лицемерието или лъжата. Но за да можете да Ме познаете, първо трябва да очистите сърцата си. (29, 27-28)

6. Днес ви казвам: Ето Учителят – онзи, когото хората наричаха Рави от Галилея. аз ви давам вечно валидното учение, учението на любовта. Празничната трапеза, на

която ви каня днес, е духовна, както и хлябът и виното . Но днес, както и преди, и както винаги, Аз съм пътят, истината и животът. (68, 33)

Местата на откровенията и получателите на посланията

7. Помнете, че Аз съм „Словото“ на Отца; че божествената същност, която получавате в това Слово, е светлина от този Създателски Дух; че Аз съм оставил част от Духа Си във всеки от вас.

8. Но когато видите бедността, която обгражда множеството, което Ме слуша в момента, и скромността на помещението, в което сте се събрали, вие Ме питате мълчаливо: „Учителю, защо не избра за Своето проповядване в това време някой от онези големи храмове или катедрали, където биха могли да Ти бъдат предложени богати олтари и тържествени церемонии, достойни за Теб?“

9. Отговарям на онези сърца, които мислят така за своя Учител: не хората Ме доведоха до тази бедност. Аз Самият избрах за Своето проповядване скромното жилище в бедния предградие на вашия град, за да ви помогна да разберете, че не търся от вас материални дарове или външни жертви, а напротив: Аз се върнах именно за да проповядам отново смирението, за да намерите в него духовност. (36, 24-25)

10. Някои не вярват в Моето присъствие, защото противопоставят на него бедността и скромността на тези места за събрания и непривлекателността на гласовете, чрез които Аз се проявявам. Но ако тези, които се съмняват по този начин, изучаваха живота на Христос, те щяха да разберат, че Той никога не е търсил парадност, почести или богатства.

11. Тези места могат да бъдат толкова бедни и скромни, колкото яслите и сламата, върху които Аз се родих тогава. (226, 38-39)

12. Не мислете, че Аз избрах тази нация за Моето ново явяване едва в последния момент. Всичко беше предвидено от вечността. Тази земя, тази раса, вашите души бяха подготвени от Мен, както и времето на Моето присъствие беше предопределено от Моята воля.

13. Аз реших да започна Своите прояви сред най-незначителните, сред онези, които са запазили чисти ума и душата си. След това позволих на всички да дойдат при Мен, защото на Моята трапеза няма нито разлики, нито привилегии. Словото, което изпратих на този народ, беше просто и скромно по форма, достъпно за вас, но смисълът му, изпълнен с яснота, беше дълбок за вашия дух, защото Аз, макар да съм пристанището на всяко знание, винаги се изразявам и

проповядвам просто и ясно. Аз не съм тайна за никого ; тайната и мистерията са деца на вашето невежество. (87, 11-12)

14. Първите, които Ме слушаха, се отнасяха към Моето дело като към дърво, като отрязваха първите клони, за да ги пресадят в различни райони. Едни тълкуваха Моите учения правилно, други се отклониха от пътя.

15. Малки бяха групите, които се събираха в сянката на скромните събрания. Но когато те станаха многобройни и тълпите от хора се увеличиха, Аз ги призовах да се обединят, за да се признаят всички за ученици на един-единствен Учител и да практикуват учението по един и същ начин; за да не се сее семето според собственото усмотрение на „работниците“*, а според Божията воля.

** Позоваване на притчата на Исус за „работниците в лозето“.*

16. Пред Духовния ковчег на Новия Завет тълпите от хора се заклеха в покорство, послушание и добра воля; но когато ураганите и вихрите нахлуха с сила и биеха клоните на дървото, някои отслабнаха, докато други останаха непоколебимо твърди и научиха новите „работници“ да обработват „нивите“.

17. Някои, които бяха разпознали величието на това Откровение, възнамеряваха да навлезнат по-дълбоко в Моите тайни,

отколкото е Моята воля, за да придобият знание и сила, които да ги направят превъзхождащи другите; но много скоро се изправиха пред Моята справедливост.

18. Други, които не можаха да открият величието на това дело в неговата чистота, в неговата простота, превзеха ритуали, символи и церемонии от секти и църкви, защото смятаха, че с това придават тържественост на Моите прояви. (234, 27-30)

19. Откакто това откровение започна да се разкрива, вашият дух беше просветен от Моето учение, макар че се появиха и невярващи — както сред онези, които са обучили ума си, така и сред необразованите и невежите.

20. Колко аргументи, за да се отрече това откровение! Колко опити да се унищожи това Слово! Но нищо не е спряло хода на Моето послание — напротив: колкото повече се е борило срещу това дело, толкова повече се е възпламенявала вярата на хората, и колкото повече време минаваше, толкова по-голям ставаше броят на онези, чрез които Аз предавам Словото Си.

21. Какво трябва да се научи от това? Че човешката сила никога няма да бъде в състояние да попречи на Божията сила да изпълни Своите решения.

22. Когато народът се събираше в тези места за събрания, той винаги го правеше без страх от

света, винаги с пълно доверие в Моето присъствие и Моята закрила, и Аз му доказах, че вярата му се основаваше на истината. (329, 28-30, 37)

23. В тази общност се появи нова група апостоли, състояща се от прости и смирени сърца, които обаче бяха изпълнени с любов и вяра, за да Ме следват. Разбира се, сред тях не липсваше и един нов Тома, който трябваше да види, за да повярва в Моето присъствие — един нов Петър, който, въпреки че вярваше в Мен, щеше да Ме отрече от страх пред хората, и един нов Юда Искаротски, който щеше да Ме предаде, като продаде Моето слово и Моята истина за пари и ласкателства.

24. Тълпите, които съставляват този народ, непрестанно се умножаваха и се разпространяваха из градове, селски райони и села; и от този народ възникнаха апостоли на истината и праведността, самоотвержени работници, изпълнени с ревност към учението на своя Господ, и пророци с чисто сърце, които говореха истината. (213, 72-73)

25. В новото Си откровение Аз промених всичко: местата и средствата за проповядване, за да премахна невежеството, заблудата и погрешното тълкуване, с които бяха посрещнати предишните Ми откровения. Както слънцето

изгрява на изток и вие го виждате на обед в най-високата си точка, за да наблюдавате след това как залязва на запад, така и светлината на Духа Ми с течение на времето се е преместила от изток на запад, за да не ограничавате Моята слава и Моята сила до определени места, хора или раси. (110, 9)

26. Достатъчно Ми е, че Ме чуват само малцина, защото те утре ще предадат свидетелството за това на своите събратя. Знам, че ако бях призовал всички хора, повечето от тях не биха дошли, защото са заети с делата на света. Те биха Ме отrekli и биха попречили на хората с добра воля да дойдат, за да Ме чуят.

27. Тук, в уединението на тези незначителни места, където се явявам, Аз оставям семето Си да поникне. Обединявам скромните сърца в общности и когато те са далеч от шума на материалистичния живот, им говоря за любовта, за Вечността, за Духа, за истинските човешки и духовни ценности, с което ги карам да гледат на живота чрез Духа, а не чрез сетивата.

28. Тези детски сърца наричам ученици, и те, които никога не са притежавали нищо, които никога не са били забелязвани от ближните си, се изпълниха с удовлетворение от това, че са били призовани от Мен, и възкръснаха за нов живот. Те се издигнаха с убеждението и

възвишеното чувство, че могат да бъдат полезни на ближните си, защото Господ е вложил в тях Своите откровения и им е показал пътя на любовта.

29. Някои може да ги отрекат и да се подиграват с тях, защото се наричат ученици на Исус — но наистина, казвам ви, дори и да им бъде отречена тази благодат, те ще продължат да бъдат Мои ученици. (191, 33-36)

30. Светът чака гласът Ми да го призове; сърцето на хората, макар и мъртво за вярата, очаква гласът на Христос да се приближи към него и да му каже: „Стани и ходи“.

31. „Мъртвите“, „слепите“, болните и изгнаниците съставляват един много голям народ. Аз ще дойда при тях, защото онези, които страдат душевно или телесно, са най-отворени за Моето присъствие. Великите на света — онези, които притежават власт, богатства и светски слава, не вярват, че се нуждаят от Мен, и не Ме очакват: какво би могъл да им даде Христос, след като те казват, че вече имат всичко? Може би някои духовни блага или място във вечността? Това не ги интересува!

32. Това е причината, поради която Аз потърсих тези множества от бедни и болни на тяло и душа, за да им разкрия учението Си; защото те копнееха за Мен, те Ме търсеха. Така че беше съвсем естествено, че те усетиха Моето присъствие, когато дойде времето

да се покажа отново на човечеството. (291, 32-34)

Предаването на божествените откровения

33. Който се съмнява в това откровение чрез човешкия разум, се държи така, сякаш отрича своето превъзходство спрямо другите създания — сякаш отрича собствения си дух и не желае да осъзнае духовното и разумно ниво, което е достигнал чрез безброй изпитания, страдания и борби.

34. Да отричаш, че Аз се проявявам чрез вашите умствени способности или чрез вашия дух, означава да отричаш себе си и да се поставяш на мястото на низшите същества.

35. Кой не знае, че човекът е дете на Бога? Кой не знае, че носи душа в себе си? Защо тогава да не вярваме, че между Отца и децата Му трябва да има един или няколко начина за взаимно общуване?

36. Тъй като Аз съм Интелигентност, Аз се обръщам към вас чрез вашите умствени способности; тъй като Аз съм Дух, Аз се обръщам към вашия дух. Но как онези, които отричат Моето откровение, биха могли да разберат и приемат тази истина, ако никога не са искали да Ме разглеждат и признават като Дух? В сърцата си те са развили много погрешни възгледи, като например да мислят, че Аз съм

божествено същество с човешка форма, което трябва да бъде символизирано чрез символи и образи, за да влязат в контакт с Мен чрез тях.

37. През вековете хората, които Ме търсеха по този начин, свикнаха с безмълвието на своите образи и скулптури, пред които се молят и извършват ритуали, и в сърцата им накрая се зароди убеждението, че никой не е достоен да види, чуе или почувства Бога. Казвайки, че Аз съм безкрайно прекалено велик, за да се приближа към хората, те вярват, че Ми отдават почит, изпълнена с възхищение. Но те се заблуждават; защото който твърди, че Аз съм прекалено велик, за да се занимавам с толкова малки създания като човека, е невежа, който отрича най-красивото нещо, което Моят Дух ви е разкрил: смирението.

38. Ако вярвате в Христос, ако твърдите, че сте християни, не трябва да подхранвате такива безсмислени представи като тази, че не сте достойни вашият Господ да се приближи към вас.

Забравили ли сте, че именно вашата християнска вяра се основава на онова доказателство за божествената любов, когато „Словото“ Божие стана човек? Какво по-осезаемо и по-човешко приближаване би могло да отговори повече на възприятието на грешните и плътски хора с помрачени души и слаб разум,

отколкото това, в което Аз им дадох да чуят Моя божествен глас, превърнал се в човешко слово?

39. Това беше най-голямото доказателство за любов, смирение и състрадание към хората, което Аз запечатах с кръв, за да ви остане винаги пред очите, че никой не е недостоен за Мен, тъй като именно заради онези, които бяха най-изгубени в калта, в мрака и в пороците, Аз превърнах Словото Си в човек и пролях жизнената сила на кръвта Си.

40. Защо тогава именно онези, които вярват във всичко това, сега отричат Моето присъствие и откровение? Защо се опитват да твърдят, че това не е възможно, защото Бог е безкраен, а човекът е твърде нисш, твърде незначителен и недостоен?

Истина ви казвам, който отрича Моето откровение в това време, отрича и Моето присъствие в света в онова „Второ време“ и отрича също така Моята любов и Моята смиреност.

41. За вас, грешниците, е съвсем естествено да се чувствате далеч от Мен в греха си. Аз, от друга страна, чувствам, че колкото повече прегрешения извършвате и колкото повече осквернявате душата си, толкова по-необходимо е Аз да се обърна към вас, за да ви дам светлина, да ви подам ръка, за да ви излекувам и спася.

42. Знаях, че ако се явя отново пред децата Си, мнозина ще Ме отрекат, и затова още тогава обявих Своето Второ пришествие; но в същото време дадох да се разбере, че тогава Моето присъствие ще бъде духовно. Но ако се съмнявате в това, уверете се чрез свидетелството на онези четирима ученици, които записаха думите Ми в Евангелията.

43. Ето, Аз съм тук в Духа и ви изпращам от сияещия „облак“ Своето Слово и го превръщам в човешко чрез тези гласове — като подготвително учение за онова откровение, до което всички вие трябва да стигнете: диалога от Дух към Дух. (331, 1-10, 13)

44. Божествените мисли са превърнати в думи чрез моите предаватели, намиращи се в екстаз, които, обединени в изречения, са формирали и закрепили духовно учение, 64 глава 4, което е пълно с откровения и съвършени наставления.

45. Това е обещаният Утешител, това е оня обявен Дух на истината, който ще ви научи на всичко. Подготовката вече започва, настъпват времена, в които ще се нуждаете от онзи, който, защото притежава сила в духа си, ще ви води с благородството и простотата на сърцето си, с мъдрост и милосърдие. (54, 51-52)

46. Моето учение идва при вас, за да донесе светлина на вашия разум. Но не се учудвайте на

начина, по който съм дошъл при вас в това време; не се смущавайте от това, но и не го превръщайте в рутина.

47. Когато Моята Божествена Светлина достигне до умствените способности на онзи човек, който Ми служи като глас, тя се уплътнява в вибрации, които се превръщат в думи на мъдрост и любов. Колко стъпала на небесната стълба трябва да слезе Моят Дух, за да стигне до вас в тази форма! И Моят „Духовен свят“ също трябваше да ви изпратя, за да ви даде подробно обяснение на Моите учения. (168, 48)

48. Аз се проявявам чрез човешкия разум, защото мозъкът е „апаратът“, съвършено създаден от Твореца, за да се прояви в него интелигентността, която е светлината на душата.

49. Този „апарат“ е модел, който никога не бихте могли да имитирате с цялата си наука. Ще използвате неговата форма и структура като образец за вашите творения; но никога няма да достигнете съвършенството, което притежават творенията на вашия Отец. Защо тогава се съмнявате, че Аз мога да използвам това, което съм създал? (262, 40-41)

50. През всички времена Моята любов като Учител внимателно се е грижила за учението, от което хората се нуждаят, и Аз винаги съм идвал при тях, за да им говоря в съответствие с тяхната

духовна зрялост и интелектуално развитие.

51. Дойдох при вас, защото видях, че човешкото слово и ученията, които сте създали, не утоляват жаждата на душата ви — жаждата за светлина, жаждата за истина, за вечност и любов. Затова Аз се настаних при вас и се служа с по-смирени, невежи и необразовани хора и ги карам да изпаднат в екстаза на ума и душата, за да извира от устата им посланието на „Третото време“.

52. За да бъдат достойни да приемат и предават Моите божествени мисли, те трябваше да се борят срещу материализацията и изкушенията на света. По този начин, потискайки собствената си личност и укротявайки суетата си, те постигнаха пълно отдаване на своето същество в кратките периоди, в които предлагаха своя умствен орган на божественото вдъхновение и така позволяваха от устните им да излезе слово, изпълнено с мъдрост, нежност, справедливост, балсам и мир.

53. Винаги ще има такива, които не могат да разберат как се случва така, че гласовете да изразяват толкова много знание в думи и да изливат толкова много жизнена същност върху духа на множествата слушатели, без Моят Дух да слиза в тези мозъци, а само един лъч от Моята Светлина да ги осветява. Затова ви казвам, че и Царската звезда — както

наричат Слънцето — няма нужда да слиза на Земята, за да я освети, тъй като светлината, която изпраща от разстояние към вашата планета, е достатъчна, за да я окъпе в светлина, топлина и живот.

54. По същия начин Духът на Отца, като слънце с безкрайна сияйна сила, осветява и оживява всичко чрез светлината, която Той изпраща върху всички създания — както духовните, така и материалните.

55. Разберете, че където е моята светлина, там е и моят Дух. (91, 12-16)

56. Искра от светлината на Моя Дух, отражение на Божественото Слово, е това, което се излива върху духа на гласоносеца, чрез когото Аз ви правя Моето послание чуваемо. Кой човешки гласоносец би могъл да приеме цялата сила на „Словото“? Никой. И наистина, казвам ви, вие още не знаете какво е „Словото“.

57. „Словото“ е живот, е любов, е Божието Слово, но от всичко това гласовият носител може да приеме само една частица. Но тук, в този лъч светлина, в тази същност, вие ще можете да откриете Безкрайното, Абсолютното, Вечното.

58. За да говоря за Себе Си, Мога да го направя както чрез велики дела, така и чрез малки и ограничени проявления. Аз съм във всичко, всичко говори за Мен, голямото и малкото са еднакво